

Omul Anului 2013 în Forțele Navale

MARINAROMÂNĂ

www.navy.ro

REVISTA FORTELOR NAVALE ROMÂNE

IANUARIE - FEBRUARIE

Anul XXIV Nr. 1 (164) 2014 • IANUARIE - FEBRUARIE

FORȚELE NAVALE ROMÂNE

Ochiul Flotei

▲ 14 ianuarie 2014, Portul Militar Constanța.

Ceremonialul de învestire a comandorului dr. Tiberiu-Liviu Chodan în funcția de comandant al Flotei.

Foto: Cristian VLĂSCLEANU

▼ 28 ianuarie 2014, Județul Tulcea.

Militarii Batalionului 307 Infanterie Marină acționând pentru a restabili calea de acces spre satul Vișina.

Foto: BIM

▲ **8 ianuarie 2014, Portul Militar Constanța.**
Aspect din timpul inspecției de front executate în cadrul festivității de deschidere a anului de instrucție.

Foto: Cristian VLĂSCÉANU

► **5 februarie 2014, Centrul de Scafandri, Constanța.**
Locotenent-comandorul Marc LaRoche, înmânând soției sublocotenentului post-mortem Claudiu Vasile Popa, Medalia Steaua de Bronz.

Foto: Cristian VLĂSCÉANU

► **8 ianuarie 2014, Batalionul de Sprijin al Forțelor Navale, Constanța.**
Aspect din timpul inspecției de front executate în cadrul festivității de deschidere a anului de instrucție.

Foto: Cristian VLĂSCÉANU

SUMAR

Numiri în Forțele Navale – 5

Instrucție – 8

Adio Arme! – 11

Psihologie navală – 17

Alma Mater – 22

Marina și comunitatea – 24

Veteranii Marinei – 27

Siajul istoriei – 28

Student sergent
Georgiana
Petrescu în timpul
examenului
la cinematică
navală!

Foto: Cristian
VLĂSCLEANU

24 Omul Anului 2013 în Forțele Navale

Statul Major al Forțelor Navale a organizat vineri, 28 februarie, festivitatea decernării premiilor celei de-a patra ediții a concursului „Omul Anului în Forțele Navale”. Acest concurs are ca obiectiv recompensarea valorii profesionale și manageriale a personalului militar și civil care a contribuit, în decursul unui an, la crearea unei imagini pozitive a instituției militare și la creșterea vizibilității structurilor din compunerea Statului Major al Forțelor Navale în societate, la nivel național, la nivelul Alianței sau în plan internațional.

ianuarie - februarie

8 Aspiranți în Forțele Navale

Joi, 27 februarie, la Școala de Aplicație a Forțelor Navale „Viceamiral Constantin Bălescu“, a avut loc ceremonia prilejuită de absolvirea Cursului de bază de către tinerii ofițeri din Forțele Navale. Cei 38 de aspiranți, dintre care 27 ofițeri de punte și 11 ofițeri electromecanici, au încheiat programul de 6 luni de instruire teoretică și stagiul la nave, fiind repartizați pe prima funcție din carieră.

Instrucție de specialitate la Divizionul de Rachete Navale!
Foto: Mihai EGOROV

20 O nouă locație pentru CENTRUL DE MEDICINĂ NAVALĂ CONSTANȚA

Anul 2014 a început pentru personalul Centrului de Medicină Navală cu desfășurarea activității într-o nouă locație. Centrul de Medicină Navală este situat în clădirea infirmeriei fostului Liceu Militar de Marină „Alexandru Ioan Cuza“, o locație modernă, renovată și adaptată noilor cerințe medicale având în structura sa specialiști bine pregătiți, precum și o dotare tehnică performantă.

„Noua echipă de comandă a Forțelor Navale va avea în centrul atenției omul și, apoi, tehnica pe care o deservește”

Contraamiral dr. Alexandru MÎRȘU
Șeful Statului Major al Forțelor Navale

Numirea în funcția de șef al Statului Major al Forțelor Navale reprezintă pentru mine o mare onoare, dar și o apreciere a activității mele în Forțele Navale, începută la gradul de locotenent și ajunsă astăzi la gradul de contraamiral. Această investire constituie o mare responsabilitate privind destinele Forțelor Navale, programele și proiectele aflate în derulare, precum și cele viitoare.

Prioritățile mele la început de mandat sunt axate pe dezvoltarea instruirii forțelor, în vederea îndeplinirii misiunilor stabilite în cadrul sistemului de securitate națională și internațională, continuarea programelor de modernizare a Forțelor Navale Române și asigurarea necesarului de resurse pentru activitățile planificate. Desigur, vom avea flexibilitatea de a ne adapta acțiunile la contextul actual, prin standarde ridicate de eficiență, transparență și obiectivitate.

Fiecare structură din Forțele Navale Române are o importanță deosebită. În atenția mea se vor afla, în mod egal, atât elementele care au o mare vizibilitate mediatică, prin participarea la misiuni internaționale, cât și structurile care execută activități mai puțin „vizibile”, dar contribuie la realizarea obiectivelor noastre.

Programul de modernizare al fregatelor este unul din obiectivele noastre primordiale, pe care l-am urmărit încă de la intrarea fregatelor în serviciul Forțelor Navale Române, în urmă cu zece ani. Prin realizarea acestuia, vom avea capacitățile de operare și de acțiune la nivelul asumat față de NATO și UE, fără limitări. Programul prevede întărirea capacităților de luptă la suprafață și antisubmarin, instalarea

senzorilor necesari luptei în toate cele trei medii, precum și modernizarea centrului de comandă al fregatelor.

În perspectiva derulării programelor de modernizare a Forțelor Navale, avem în vedere revitalizarea și modernizarea submarinului *Delfinul* și modernizarea unui dragor maritim, pentru a fi pus la dispoziția aliaților în cadrul forței de reacție a NATO. De asemenea, avem în vedere îmbunătățirea capacităților celorlalte nave, pentru a le putea menține în continuare în stare de operativitate.

În acest moment, consider că avem un deosebit potențial de resurse umane. Experiența marinarilor militari, dobândită prin exercitarea unor funcții în comandamente NATO sau prin participarea la misiuni în teatre de operații, a fost transformată în „lecții învățate” și, apoi, a fost încorporată în procesele de instruire. Acest fapt a contribuit semnificativ la dezvoltarea profesională a personalului. Avem destule exemple care dovedesc că Forțele Navale Române dispun de un sistem de pregătire profesională, care corespunde standardelor NATO și UE.

În altă ordine de idei, presa militară trebuie să fie astăzi, un sprijin informațional, moral, cultural pentru personalul Forțelor Navale, pentru societatea civilă, pentru tinerii care doresc o carieră în Forțele Navale. Prin acțiunile ei, sunt transmise valorile și tradițiile marinărești, dar este asigurat și un flux informațional relevant despre problematica instituției noastre.

Tinerii care vor să aleagă o profesie militară de marină, trebuie să știe că în Forțele Navale Române competiția și dezvoltarea profesională sunt primordiale și se realizează transparent. Orice ofițer, maistru militar, subofițer sau soldat profesionist are parte de provocările acestei meserii și, totodată, de satisfacțiile muncii împlinite, la încheierea cu succes a misiunilor.

Împreună cu echipa de comandă a Statului Major al Forțelor Navale, voi avea permanent în atenție respectarea cadrului legal, atât din punctul de vedere al procesului de instrucție, cât și pentru asigurarea drepturilor personalului. Noua echipă de comandă va avea în centru omul și apoi tehnica pe care acesta o deservește.

Bun cart înainte!

GRUPUL MASS-MEDIA
AL FORTELOR NAVALE
MARINA ROMÂNĂ

Revistă fondată în 1990,
editată de Statul Major
al Forțelor Navale

Redactor-șef:

Locotenent-comandor
ing. Mihai EGOROV

e-mail: egorovmihai@yahoo.com

Secretar de redacție:

Locotenent-comandor
ing. Cosmin OCHEȘEL

e-mail: ocheselsosmin@yahoo.com

Redactori:

Bogdan DINU

e-mail: redbogdan@yahoo.com

Olivia BUCIOACĂ

e-mail: oliviabucioaca@yahoo.com

Fotograf:

Caporal Cristian VLĂȘCEANU

e-mail: vlasceanucristian@yahoo.com

ADRESA REDACȚIEI:

Str. Ștefăniță Vodă, nr. 4

Tel./Fax: 0241-619.539

e-mail: gmmfn@yahoo.com

Ediția s-a încheiat
pe data de 15.04.2014

NORME DE COLABORARE:

Cititorii pot trimite pe adresa
redacției texte și fotografii care
se încadrează în tematica revistei.
Manuscrisele nu se înapoiază.

Răspunderea juridică pentru
conținutul articolelor aparține
în exclusivitate autorilor,
conform art. 206 CP.

COPYRIGHT:

Este autorizată orice reproducere
în condițiile specificării sursei.

ISSN: 1222-9423

C-da 1262/2014; B 00287

Tehnoredactarea și tiparul:

Centrul Tehnic-Editorial
al Armatei

Bd. Ion Mihalache nr. 124-126,
București, Tel.: 021-2242634

DTP: P.c.c. Tudora NECOARĂ

Prin ordinul Ministrului Apărării Naționale nr. M.P. 93 din 24 februarie, următorii ofițeri au fost numiți pe funcții astfel: comandorul Constantin Petre Ciorobea, în funcția de șef al structurii instrucție și doctrină din Statul Major al Forțelor Navale, comandorul Ioan Ștefan Stănciulescu, în funcția de șef resurse la Statul Major al Forțelor Navale, comandorul Adrian-Dorel Constantin Iordache, în funcția de comandant al Flotei 56 Fregate. Prin ordinul Ministrului Apărării Naționale nr. M.P. 07 din 7 ianuarie, comandorul Tiberiu-Liviu Chodan a fost numit în funcția de comandant al Flotei. (M.E.)

**Comandor
dr. Constantin CIOROBEA**
Șef al Instrucției și Doctrinei
la Statul Major al Forțelor Navale

Statul Major al Forțelor Navale, unde a ocupat diferite funcții, de la șef de birou la șef de secție.

După aderarea României la Alianța Nord-Atlantică, în perioada 2004-2007 a făcut parte din prima serie de ofițeri români care a încadrat posturi NATO și a îndeplinit funcția de locțiitor al șefului Secției operații informaționale din comandamentul NATO JFC NAPLES, din Italia. În timpul acestui mandat, a coordonat acțiunile de operații informaționale în cadrul operației NATO, ACTIVE ENDEAVOUR, din Marea Mediterană și în teatrul de operații din Kosovo, a participat la certificările JFC NAPLES și a condus echipele de instruire în domeniul INFOOPS ale NATO în comandamentele de la Izmir, Madrid și Istanbul. De asemenea, a participat ca profesor asociat la Școala NATO din Oberammergau, contribuind în mod deosebit la dezvoltarea conceptului de operații informaționale în NATO.

În anul 2008, a fost numit șef de Stat Major la Comandamentul Operațional Naval, iar în anul 2010, comandant al Comandamentului Operațional Naval. În anul 2012, a fost promovat pe funcția de locțiitor al șefului Instrucției și Doctrinei din Statul Major al Forțelor Navale. În luna februarie 2014, a fost numit șef al Instrucției și Doctrinei.

De-a lungul carierei, și-a dezvoltat pregătirea profesională absolvind cursul „Surface Warfare Officers School Command”, Saclant HQ /New Port SUA, în anul 1999; The British Romanian Joint Staff Course, în anul 2001, Peace Support Operation Course în anul 2002, la Centrul Regional de Pregătire PfP/Academia de Înalte Studii Militare, Colegiul de Studii Internaționale și de Securitate „G.C. Marshall” Garmisch-Partenkirchen/ Programul Executiv pentru Probleme Internaționale și de Securitate/ Germania, în anul 2003, cursurile „NATO Conventional Targeting Course” și „NATO Senior Officer INFOOPS and Command and Control Warfare Course”, în anul 2005, la Școala NATO din OBERAMMERGAU/Germania.

În luna iulie 2009, a obținut titlul de Doctor în Științe Militare și Informații. În perioada 2010 - 2011, a exercitat comanda Grupării Navale din Marea Neagră, BLACKSEAFOR.

Realizările din cariera militară i-au fost recunoscute prin decernarea unor ordine și medalii, printre care: Ordinul „Virtutea Maritimă” în gradul de Cavaler, cu însemn pentru militari, în anul 2002; Emblema de Merit „Știința Militară” Clasa I, în anul 2008; Emblema de Onoare a Statului Major al Forțelor Navale, în anul 2008; Ordinul „Virtutea Maritimă” în grad de Ofițer, cu însemn pentru militari, în anul 2010; Emblema „Onoarea Armatei României” cu însemn de pace, în anul 2011; Emblema „BLACKSEAFOR/COMBSF”, în anul 2011. ■

S-a născut la data de 9 decembrie 1960, în comuna Ceptura, județul Prahova. A absolvit Liceul Militar de Marină „Alexandru Ioan Cuza” din Constanța și, în anul 1983, Institutul de Marină „Mircea cel Bătrân”.

În primii zece ani ai carierei, a ocupat diferite funcții la bordul vedetelor purtătoare de rachete din Mangalia. În perioada 1993-1995, a fost ofițer – student al Facultății de Comandă, Stat Major și Tehnică Militară de la Academia Navală „Mircea cel Bătrân”. La absolvire, a fost numit șeful cercetării la brigada de nave antisubmarin, iar în anul 1997 a fost promovat la

S-a născut la data de 2 februarie 1961, în Buzău. A absolvit Liceul Militar de Marină „Alexandru Ioan Cuza” din Constanța, în anul 1979, iar în anul 1983, Institutul de Marină „Mircea cel Bătrân”. După absolvire, prima funcție pe care a fost repartizat a fost de șef al asigurării tehnice la Batalionul 317 aprovizionare. În anul 1986 a fost numit specialist electromecanic la Divizionul 92 Vedete Dragoare Fluviale. În perioada 1987-1995, a îndeplinit diferite funcții în cadrul Institutului de cercetare științifică și inginerie tehnologică, București.

În perioada 1995–2005, și-a desfășurat activitatea în cadrul Serviciului testare – evaluare și proprietate intelectuală din Departamentul pentru armamente. Apoi, până în anul 2007, a îndeplinit funcția director de program în Biroul forțe navale și forțe terestre din cadrul aceluiași departament. În anul 2007 a îndeplinit funcția de șef Secție mentenanță, programe de înzestrare, sinteze și raportări, după care a fost promovat pe funcția de șef Serviciu programe de înzestrare din Direcția Tehnică și programe de înzestrare.

În luna martie 2009, a fost numit locțiitor al șefului Direcției Tehnică și programe de înzestrare, iar în anul 2010, a fost promovat în funcția de șef al aceleiași direcții din Departamentul pentru armamente. În luna martie 2014, a fost promovat pe funcția de șef Resurse la Statul Major al Forțelor Navale.

De-a lungul carierei, și-a dezvoltat pregătirea profesională absolvind Facultatea Electrotehnică, Universitatea Politehnică București – inginer, specialitatea electrotehnică, în anul 2000; Cursul de pregătire personal pentru mentenanța sistemelor de comunicații, Germania, în anul 2000; Cursul „Joint și operații multinaționale”, la Centrul de pregătire NATO/PfP al Statului Major General, în anul 2002; Cursul de limba engleză în domeniul achizițiilor, Marea Britanie, în anul 2003; Cursul de perfecționare „Informatizarea managementului proiectelor”, la Academia Tehnică Militară, în anul 2006.

În anul 2010, a absolvit la Colegiul Național de Apărare, Cursul postuniversitar de perfecționare în domeniul securității și apărării naționale, probleme actuale ale securității naționale.

Realizările din cariera militară i-au fost recunoscute prin acordarea unor ordine și medalii, astfel: Semnul Onorific „În serviciul Armatei”, pentru 15 de ani de activitate, în anul 1998; Semnul Onorific „În serviciul Armatei”, pentru 20 de ani de activitate, în anul 2003; Emblema de Onoare a Armatei României, în anul 2007; Semnul Onorific „În serviciul Armatei”, pentru 25 de ani de activitate, în anul 2008; Ordinul „Virtutea Maritimă”, în grad de Cavaler, în anul 2010; Emblema de Onoare a Forțelor Aeriene, în anul 2013. ■

**Comandor
Ioan STĂNCIULESCU**
Șef Resurse la Statul Major
al Forțelor Navale

**Comandor
dr. Tiberiu-Liviu Chodan**
Comandantul Flotei

repartizat, după absolvire, a fost de comandant Unitate de luptă observare transmisiuni și radiotehnică la bordul unei vedete torpiloare, iar după un an, a fost promovat comandant vedetă torpiloare. În anul 1988, a fost numit comandant Secție vedete torpiloare, funcție pe care a îndeplinit-o până în anul 1992, când a devenit student al Facultății de Comandă și Stat Major din cadrul Academiei Navale „Mircea cel Bătrân”. La absolvire, în anul 1994, a fost numit șef de Stat Major al Divizionului 81 Vedete Torpiloare, iar în anul 1997 a fost împuternicit comandant al acestui divizion. În perioada 2000-2001 a fost șeful Biroului cercetare la Comandamentul 9 Operațional Întrunit „Dobrogea”, iar în perioada 2001-2005 a fost șef de Stat Major la Baza de Instrucție Navală și, după restructurarea unității, șef de Stat Major la Centrul de Instrucție al Forțelor Navale.

În anul 2006 a fost numit comandant al Școlii de Aplicație a Forțelor Navale. În perioada 2007-2010, a fost șeful Secției doctrine, regulamente și standardizare din Statul Major al Forțelor Navale. În anul 2010 a fost numit șef de Stat Major la Comandamentul Flotei, iar din anul 2012 a îndeplinit funcția de comandant al Componentei Operaționale Navale a Statului Major al Forțelor Navale.

La data de 7 ianuarie 2014, prin ordinul ministrului apărării naționale, a fost numit comandantul Flotei.

De-a lungul carierei, comandorul Tiberiu-Liviu Chodan și-a dezvoltat pregătirea profesională, absolvind, în anul 2004, Cursul postuniversitar de perfecționare în conducere - Forțe Navale, în anul 2006, Colegiul Intercategorii Forțe de Apărare – secțiunea Forțe Navale, din Franța și, în anul 2013, Cursul postuniversitar de perfecționare în domeniul securității și apărării naționale la Colegiul Național de Apărare.

Pentru rezultatele obținute, de-a lungul carierei militare a fost distins cu semnele onorifice „În Serviciul Patriei”, Emblema de Merit „În Serviciul Armatei României” clasa a II-a, Emblema de Onoare a Statului Major General și Emblema de Onoare a Forțelor Navale. În anul 2010 a primit Distincția „Omul anului” în Ministerul Apărării Naționale. ■

S-a născut la data de 14 februarie 1959 în localitatea Vatra Moldoviței, județul Suceava. În perioada 1974-1978, a fost elev al Liceului Militar „Ștefan cel Mare” Câmpulung Moldovenesc iar în perioada 1978-1982 a fost student al Institutului de Marină „Mircea cel Bătrân”, Facultatea Navigație.

Prima funcție pe care a fost

S-a născut la data de 25 mai 1961, în Constanța. În anul 1980, a absolvit Liceul Militar de Marină „Alexandru Ioan Cuza”, apoi și-a continuat studiile la Institutul de „Marină Mircea cel Bătrân”.

La absolvirea Institutului de Marină, în anul 1984, a fost numit la comanda serviciului de luptă navigație la vânătorul de submarine 33. În perioada 1986-1991, și-a desfășurat activitatea la dragorul de bază 16 și la dragorul maritim 25, ca ofițer secund.

În perioada 1992-1994, și-a perfecționat pregătirea la Academia de Comandă, Stat Major și Tehnică Militară, Constanța.

După absolvirea academiei, în anul 1994, a primit comanda vânătorului de submarine 32. În anul 1995, a fost numit comandant al corvetei 262, apoi, în anul 2003, comandant secund la fregata *Mărășești*, iar în anul 2005 comandant al fregatei *Mărășești*.

În anul 2008, a fost promovat pe funcția de șef de Stat Major al Flotei 56 Fregate, iar în anul 2009 locțiitor al comandantului aceleiași flotei.

La data de 24 februarie 2014, a fost numit comandant al Flotei 56 Fregate.

A absolvit cursul de specialiști artilerie și rachete, 1987; cursul JOINT de stat major nivel brigadă, 1998; cursul de limba engleză/1998; cursul postuniversitar de război electronic, 2001; cursul de drept internațional maritim, 2001; cursul postuniversitar Managementul resurselor de apărare pentru personalul de conducere, 2005. În anul 2010, a obținut masteratul la Colegiul Național de Război al Universității de Apărare a SUA, primind de la Senatul SUA titlul de Master of Science in National Security Strategy.

În anul 1996, a participat la misiunea Cooperative Partner/România, iar în 1998 la exercițiul Rescue Eagle/Ucraina. A comandat corveta 262 în misiunile KARADENIZ/Turcia – 1999 și Cooperative Partner/România – 2002, precum și fregata *Mărășești*, nava-comandant a grupării BLACKSEAFOR, în Marea Neagră, în anii 2005 și 2006.

Pentru activitatea desfășurată, a primit Semnul Onorific În Serviciul Patriei, pentru 15 ani de activitate, 1999, Semnul Onorific În Serviciul Patriei, pentru 20 ani de activitate, 2004, Ordinul Virtutea Maritimă, în grad de Cavaler, 2006, Emblema de Onoare a Statului Major General, 2007, Semnul Onorific În Serviciul Patriei, pentru 25 ani de activitate, 2009, Ordinul Virtutea Maritimă, în grad de Ofițer, 2013. ■

**Comandor
Adrian IORDACHE**
Comandantul
Flotei de Fregate

Căderile masive de zăpadă de la sfârșitul lunii februarie au impus acțiunea armatei pentru degajarea căilor de comunicații și sprijinirea populației afectate. Și marinarii militari au acționat în zonele afectate de ninsori. Astfel, militarii Batalionului 307 Infanterie Marină au acționat pentru a sprijini autoritățile locale și populația civilă din județul Tulcea, au ajutat la transportul de alimente pentru Centrul de asistență din localitatea Zebil, la eliberarea căilor de comunicații din orașul Babadag și a celor între Babadag și Slava Rusă, au sprijinit populația din satele Vișina și Sălcișoara. Intervenții pentru sprijinirea populației au avut și marinarii militari din garnizoanele Tulcea și Brăila în localitățile izolate din aceste zone, personalul și mijloacele auto din cadrul Bazei Logistice Navale „Pontica”, dar și un elicopter Puma Naval, care a salvat oamenii aflați în dificultate în zona Deltei Dunării. De asemenea, acțiunile militarilor din garnizoana Constanța și intervențiile acestora în localitățile izolate ale județului, au fost coordonate de comandorul dr. Tiberiu-Liviu Chodan, comandantul Flotei. (M.E.)

118 ani de la înființarea Flotei

Miercuri, 26 februarie Flota a aniversat 118 ani de la înființare. În anul 1896 a fost promulgat *Înaltul Decret nr. 1093 pentru organizarea flotei*, urmat, la 9 martie 1896, de *Instrucțiunile pentru punerea sa în aplicare*, care au stabilit o nouă structură organizatorică a marinei de război. Pe parcursul existenței sale, actuala Flotă a avut mai multe titlaturi: Divizia de Mare, Comandamentul Forțelor Navale Maritime, Comandamentul Forțelor Maritime, Comandamentul Marinei Militare, Flota Maritimă Militară, Comandamentul Flotei. În prezent, Flota are în structura sa componente flexibile și interoperabile cu structuri similare NATO. Cu ocazia împlinirii a 118 ani de existență, au fost organizate mai multe activități printre care spectacole, întreceri sportive, precum și un simpozion la care au fost prezenți comandanți de nave și unități, precum și personal din structurile Flotei. La simpozion a fost citit mesajul de felicitare al șefului Statului Major al Forțelor Navale, contraamiralul dr. Alexandru Mîrșu și a fost evocată istoria Flotei de muzeografi și istorici din cadrul Muzeului Marinei Române. De asemenea, comandantul Flotei, comandorul dr. Tiberiu-Liviu Chodan, a prezentat evoluția Flotei și momentele importante care au avut loc de-a lungul timpului și a mulțumit personalului din subordine pentru întreaga activitate. (C.O.)

Foto: Mihai Egoiev

„Aspiranți” în Forțele Navale

Joi, 27 februarie, la Școala de Aplicație a Forțelor Navale „Viceamiral Constantin Bălescu” a avut loc ceremonia prilejuită de absolvirea Cursului de bază de către tinerii ofițeri din Forțele Navale. Cei 38 de aspiranți, dintre care 27 ofițeri de punte și 11 ofițeri electromecanici, au încheiat programul de șase luni de instruire teoretică și stagiul la nave, fiind repartizați pe prima funcție din carieră. Timp de șase luni, aspiranții au parcurs la cursul de bază pentru pregătirea pentru prima funcție, module de pregătire teoretică și practică, axate pe cerințele primei funcții din cariera de ofițer de marină, au organizat și au participat la diferite manifestări culturale, au învățat să fie lideri, și-au dezvoltat pregătirea

de specialitate, au asistat la diferite prezentări susținute de ofițeri din cadrul Forțelor Navale și s-au implicat în activități extracuriculare. De luni, 3 martie, cei 38 de aspiranți și-au început cariera militară în structurile Forțelor Navale.

La festivitatea de la Mangalia, precedată de prezentarea unor lucrări științifice, elaborate de aspiranți în perioada cursului, au participat comandorul dr. Constantin Ciorobea, șeful Instrucției și Doctrinei la Statul Major al Forțelor Navale, comandanți de unități din Forțele Navale, cadre militare în rezervă și retragere. La început de drum le dorim și noi tinerilor aspiranți din Forțele Navale, mult succes în cariera aleasă și vânt bun din pupa! (M.E.)

Start în carieră!

Foto: Daniel Oaie, SAFN

Vineri, 21 februarie s-a încheiat programul de formare al soldaților profesioniști, seria octombrie 2013. La Școala de Aplicație a Forțelor Navale au parcurs acest program organizat pe două module, 44 de soldați profesioniști. Modulul I, „instrucția individuală de bază”, care s-a desfășurat timp de opt săptămâni, în perioada 28 octombrie-

20 decembrie 2013, instrucția în acest mod fiind comună tuturor categoriilor de militari din Armata României. Fiecare militar a executat opt ședințe de tragere cu armamentul individual, aruncarea grenadei de mână de război, confecționarea unei amorse și detonarea unei încărcături de trotil. Modulul de instruire s-a încheiat cu depunerea jurământului militar la data de 21 decembrie 2013. Modulul al II-lea, „perfecționarea instruirii de specialitate”, specifică Forțelor Navale, s-a desfășurat timp de șapte săptămâni, în perioada 6 ianuarie - 21 februarie. Soldații profesioniști au fost instruiți în specialitățile: artilerist naval, antiaerian și terestru, operator și servent arme sub apă, operator stație radiolocație, hidrolocație, motorist și mecanic naval, electrician și electromecanic, cercetaș observator și semnalizator naval și antiaerian, infanterie marină. La încheierea modulului al II-lea de instruire, s-a desfășurat evaluarea de către comisii de specialitate și toți militarii au fost admiși la deservirea tehnicii. Începând cu data de 24 februarie, militarii s-au prezentat la unitățile din Forțele Navale la care au fost repartizați, având încheiat contract pe o perioadă de 4 ani. După această perioadă, contractul poate fi prelungit pe o perioadă de 3-4 ani până la vârsta de 50 ani. (C.O.)

Tehnici de supraviețuire pe mare

Bogdan DINU

Timp de trei zile, între 19 și 21 februarie, în Forțele Navale Române s-a desfășurat convocarea privind tehnicile de supraviețuire pe mare.

La activitatea, care s-a desfășurat la Centrul de Instruire, Simulare și Evaluare și la bazinul Academiei Navale „Mircea cel Bătrân”, au participat 32 de ofițeri și maiștri militari, în general câte un reprezentant de la bordul fiecărei nave din Forțele Navale. Selecția participanților s-a efectuat urmărindu-se vârsta, rezistența la stres, condiția fizică, astfel încât în cazul unor situații reale să dirijeze și să asigure evacuarea și ambarcarea tuturor membrilor echipajului în bărcile sau plutele de salvare și, ulterior, conducerea tuturor procedurilor pentru salvarea vieții pe mare. Prima zi a fost dedicată pregătirii teoretice la Centrul de Instruire, Simulare și Evaluare, urmată de alte două zile de pregătire și verificare practică la bazinul Academiei Navale. Procedurile practice au vizat în principal echiparea corectă cu vesta de salvare, sărituri în apă de la o înălțime de 4-5 metri, înotul până la pluta colectivă, urcatul în plută, iar în cazul în care aceasta este răsturnată, procedura pentru aducerea ei în poziția normală. Par lucruri banale, dar stăpânirea corectă și la timp a acestor proceduri face diferența dintre viață și moarte în cazul unui naufragiu.

Convocarea s-a finalizat cu o testare, unde fiecare participant a trebuit să treacă un test privind tehnicile de salvare a vieții pe mare exersate anterior, urmată de o certificare cu valabilitatea de un an. Printre participanți s-a aflat și o fată, aflată pentru prima dată la o astfel de convocare, maistrul militar clasa a IV-a Viorica Patriche de pe RMS Grozavul (o mai veche cunoștință din timpul misiunii navei de spargere a gheții de pe canalul Sulina), care nu a avut nicio problemă cu îndeplinirea procedurilor: „Este o activitate interesantă, la navă eram desemnată comandant de barcă de salvare, dar oricum sunt multe lucruri pe care nu le știam și cred că este utilă o astfel de convocare”. Tot utilă o consideră și maistrul militar clasa I Nicușor Stanciu de pe fregata Regele Ferdinand, de data aceasta, un veteran aflat la a cincea convocare și care este și instructor la bord, pe o navă modernă: „Convocarea este binevenită, atât pentru noi, cei care avem o oarecare experiență, cât și pentru cei tineri, mai ales pentru șefii de echipaje, care la rândul lor trebuie să-i inițieze pe ceilalți

Pregătire marinărească specifică, la bazinul Academiei Navale „Mircea cel Bătrân”

Foto: Cristian Spătaru

Foto: Cristian Spătaru

Instrucție de vitalitate la fregata Regele Ferdinand

membri ai echipajului, mai tineri, în tehnicile de supraviețuire pe mare”. Cât de necesară este o astfel de activitate și certificare, chiar dacă ea se desfășoară anual, am aflat de la căpitan-comandorul Mircea Burci de la Centrul de Instruire, Simulare și Evaluare, conducătorul convocării: „În proporție de 60% avem cursanți care au mai fost la astfel de convocări, rezultatele sunt îmbucurătoare, tot personalul este receptiv, dornic să-și îmbogățească bagajul de cunoștințe”.

În aceeași săptămână și în strânsă legătură cu tehnicile de supraviețuire pe mare, a avut loc și convocarea pentru lupta împotriva incendiilor și a găurilor de apă cu întreg personalul de specialitate (conducătorii grupelor de vitalitate) de la navele din Portul Militar Constanța, desfășurată la fregata Regele Ferdinand la data de 20 februarie și în garnizoana Mangalia la corveta Contraamiral Eustațiu Sebastian (264) pe data de 21 februarie. La Constanța au participat 29 de ofițeri și maiștri militari pe trei module de pregătire (partea teoretică, prezentarea echipamentului și un exercițiu demonstrativ) și, după cum ne-a declarat locotenentul Adrian Urlea, instructorul de specialitate de la Centrul de Instruire, Simulare și Evaluare, conducătorul convocării: „Fregata oferă cele mai bune condiții pe care le poate oferi o navă din Forțele Navale Române deoarece au cele mai bune și mai noi materiale și echipamente”.

Bilanțul Forțelor Navale Române pe anul 2013

Locotenent-colonel **Corneliu PAVEL**
Statul Major al Forțelor Navale

În luna ianuarie, au avut loc autoevaluări în cadrul unităților și marilor unități din Forțele Navale. La activități a fost prezent șeful Statului Major al Forțelor Navale, contraamiralul dr. Alexandru Mîrșu, precum și factori de decizie din conducerea Statului Major al Forțelor Navale. Autoevaluările au cuprins o analiză a activităților desfășurate de unități în anul 2013, realizările, dificultățile cu care s-au confruntat dar și prioritățile stabilite pentru anul de instrucție 2014.

La sediul Statului Major al Forțelor Navale a avut loc miercuri, 5 februarie, analiza activității Forțelor Navale Române în anul 2013. În prezența șefului Statului Major General, generalul-locotenent dr. Ștefan Dănilă, a șefilor categoriilor de forțe, a unor șefi de structuri din Armată, comandanților de unități și mari unități din Forțele Navale, șeful Statului Major al Forțelor Navale a prezentat autoevaluarea îndeplinirii obiectivelor propuse pentru anul 2013.

În primul rând, contraamiralul dr. Alexandru Mîrșu a precizat că Forțele Navale Române dispun de personal și capacități pentru a-și îndeplini misiunile stabilite și angajamentele asumate de către țara noastră în cadrul sistemului de securitate națională și internațională.

Prezentând problematica domeniului *Managementul resurselor umane*, șeful Statului Major al Forțelor Navale a precizat că sistemul de pregătire profesională al Marinei corespunde standardelor NATO și UE. „Prin asigurarea unui climat de muncă și de

pregătire profesională corespunzătoare în fiecare structură a Forțelor Navale, prin încurajarea competiției și dezvoltării profesionale, militarii își pot îndeplini misiunile, obținând rezultate foarte bune”, a spus contraamiralul Mîrșu.

Proiecția structurilor din Forțele Navale pe termen mediu și lung a fost realizată în concordanță cu specificul obiectivelor Forțelor Navale. În acest sens, având în vedere ieșirile din sistem ale maiștrilor militari de marină din cauza pensionărilor, a fost mărită cifra de școlarizare la Școala Militară de Maiștri Militari a Forțelor Navale pentru anul 2014. De asemenea, menționând lipsa de specialiști din anumite domenii tehnice sau din domeniul medical, deficit generat de OUG 34/2009, prin care sunt limitate angajările în sectorul bugetar, șeful Statului Major al Forțelor Navale a cerut sprijin eșalonului superior pentru rezolvarea acestei disfuncții.

Referindu-se la activitatea din domeniul instrucției, contraamiralul dr. Alexandru Mîrșu a precizat că marinarii militari continuă să își adapteze metodele de acțiune la contextul actual, prin încorporarea lecțiilor învățate din misiunile desfășurate în teatrele de operații, exemplificând acest fapt prin implementarea unor metode de acțiune dobândite în timpul participării la operația împotriva pirateriei navale EU NAVFOR ATALANTA.

Având în vedere resursele bugetare limitate care au fost puse la dispoziția Forțelor Navale în ultimii ani, marinarii militari, prin structurile specializate pe care le dețin, au identificat soluții pentru menținerea în serviciu a platformelor navale existente, iar „după parcurgerea

Autoevaluare la Batalionul de Infanterie Marină.

Autoevaluare la Comandamentul Flotei.

programului de modernizare fregate, vom fi în măsură să executăm o gamă diversă de misiuni, fără limitări, alături de partenerii noștri din Alianță”, a subliniat contraamiralul dr. Alexandru Mîrșu.

La final, Șeful Statului Major al Forțelor Navale a prezentat obiectivele pentru anul 2014, dintre acestea menționând îndeplinirea angajamentelor asumate față de NATO și UE, participarea la inițiative regionale și menținerea capacității de reacție imediată și de intervenție cu forțe.

Șeful Statului Major General a felicitat Forțele Navale Române pentru modul în care și-au îndeplinit misiunile în anul 2013, și a transmis întregul sprijin pentru susținerea eforturilor marinarilor militari în vederea îndeplinirii obiectivelor propuse pentru anul 2014. ■

V-am semnalat în numărul anterior al revistei, trecerile în rezervă ale amiralului dr. Aurel Popa, viceamiralului dr. Nicolae Vâlsan, contraamiralilor Cristea Cucoșel, Dan Popescu, dr. Corneliu Bocai, contraamiralilor de flotilă dr. Sorin Learschi și dr. Ion Dumitrașcu. Vă propunem în paginile următoare „ultimele” retrospective în uniformă, pe marginea carierei militare, a respectului față de armă și profesia aleasă și de ce nu a pasiunii pentru nave pe care au avut-o. (M.E.)

**Adio
ARME!**

Forțele Navale Române reprezintă o familie pe care te poți baza

Amiral (r) dr. Aurel POPA

Am absolvit Institutul de Marină „Mircea cel Bătrân” în anul 1980, în perioada în care marina română era în plină dezvoltare, iar prima funcție din cariera de ofițer a fost cea de comandant pe o vedetă torpiloare. Pot spune că a fost prima dragoste în marină. Am lucrat atunci, ca tânăr locotenent, într-un colectiv de profesioniști unde dorința mea de a învăța cât mai mult s-a împletit armonios cu nivelul de pregătire al personalului unității de vedete. M-am molipsit de ambiția colegilor și a comandanților mei de atunci și am evoluat apoi firesc în carieră, iar în 1994 am fost numit comandant al Divizionului de Vedete Torpiloare. A fost o funcție onorantă pentru mine, care mi-a rămas tot timpul aproape de suflet. Am reușit atunci, într-un timp relativ scurt să schimb modul de organizare al instrucției și bazându-mă pe sprijinul comandanților de nave și al personalului unității, am ridicat nivelul de instruire al divizionului spre standardul la care gândeam că trebuie să-l aibă o unitate de nave. Pe toate treptele carierei militare – din care 21 de ani i-am petrecut la unitățile de nave - am fost consecvent principiilor pe care le-am avut și pe care le-am adaptat când situația a impus-o, pentru a obține rezultate maxime. O perioadă de mari satisfacții profesionale a fost între anii 2004-2006, când am fost șeful Instrucției din Statul Major al Forțelor Navale și am reușit să facem multe schimbări atât la nivel de mentalități, cât și în sistemul de instrucție al Forțelor Navale.

Perioada în care m-am aflat la comanda Forțelor Navale Române, iulie 2010 – decembrie 2013, a fost marcată de condițiile de austeritate bugetară. Dar, prin efortul comun al echipei de comandă a Forțelor Navale și al tuturor marinariilor militari, această perioadă a fost una de schimbări și adaptări, în care continuând munca predecesorilor, am ridicat constant nivelul Forțelor Navale. În această perioadă Forțele Navale au participat la misiuni internaționale de anvergură trecând de la activările BLACKSEAFOR și operația ACTIVE ENDEAVOUR la operația UNIFIED PROTECTOR și culminând cu participarea fregatei *Regele Ferdinand*, având în premieră un elicopter ambarcat la bord, la operația EU NAVFOR ATALANTA din Oceanul Indian.

Obiectivul principal din acest mandat a fost modernizarea fregatelor, proces care din păcate are mari întârzieri. Operația de securitate maritimă va fi de actualitate și în următorii ani, iar Forțele Navale Române vor trebui să fie prezente pe mările și oceanele lumii, cu nave adaptate noilor misiuni. De aceea, se impune derularea etapei a doua de modernizare a fregatelor T22, un proces necesar pentru Forțele Navale, pentru armată și pentru România dar și demararea programelor strategice de înzestrare cu nave noi, moderne. Chiar dacă, toate programele de înzestrare sunt astăzi foarte bine definite la nivelul Statului Major al Forțelor Navale, derularea acestora se face gradual, în funcție de posibilitățile financiare și interesele strategice pe care România le are. Eu sunt optimist că o parte din aceste programe vor demara în curând și că vor urma calea programului „Elicoptere navale”, un program care s-a dovedit viabil, care s-a derulat liniar și care se va încheia în următorii ani.

Fiecare dintre noi, fie că recunoaștem sau nu, avem la un moment dat un model pe care îl urmăm, un reper moral și profesional la care ne raportăm. Fie că sunt părinți sau bunicii, în copilărie,

profesorii mai târziu, sau comandanții cu care ne-a făcut plăcere să lucrăm și de la care am învățat foarte multe, în fiecare etapă a existenței noastre ne raportăm la un astfel de model. Lucrând tot timpul cu oamenii, am avut și eu în timpul carierei militare multe persoane pe care le-am considerat modele și care în anumite perioade ale carierei mi-au influențat-o, având încredere în cunoștințele și capacitățile mele. Am încercat ca de la fiecare om pe care l-am considerat „model” să iau ceea ce era propriu temperamentului meu și chiar dacă nu vreau să-i nominalizez pentru că lista ar fi mare, le mulțumesc tuturor pentru încrederea pe care mi-au acordat-o.

Nu-i pot uita nici pe cei cu care am lucrat în diferite etape ale carierei și care din păcate nu se mai află printre noi; lor și tuturor eroilor marinari le mulțumesc pentru activitatea depusă și le aduc un pios omagiu.

Un comandant este exponentul organizației din care face parte, iar realizările lui sunt realizările oamenilor din subordine.

Din funcția de șef al Statului Major al Forțelor Navale am încercat întotdeauna să găsesc cea mai adecvată modalitate de utilizare a resurselor avute la dispoziție pentru a ne atinge obiectivele, am încercat alături de colegii din echipa de comandă, să proiectăm marina la orizontul anilor 2020 – 2030, să menținem și să întărim capacitățile existente, dar și să creștem nivelul calității vieții personalului. Și astăzi pot spune cu mândrie că Forțele Navale reprezintă o familie pe care te poți baza, cu oameni potriviți pe funcțiile pe care le ocupă. Forțele Navale sunt astăzi o organizație în care fiecare membru când are nevoie de ceva simte că organizația este alături de el. Aceasta este poate cea mai mare mulțumire a mea, la finalul carierei militare. Prin implicarea tuturor celor din marină, putem spune că există încredere pe plan național și pe plan internațional în Forțele Navale Române, iar marina atunci când spune ceva, face. Chiar dacă, uneori sunt puțin vizibile de către populație, Forțele Navale sunt mereu acolo unde interesele României o cer, capabile să acționeze pe uscat, pe mare, în aer și sub apă, având capacități de proiecție în afara Mării Negre.

Le mulțumesc tuturor colaboratorilor pe care i-am avut în Forțele Navale, le mulțumesc tuturor celor care mai mult sau mai puțin direct m-au sprijinit în toți acești ani și fără de care nu puteam ajunge până pe funcția de șef al Statului Major al Forțelor Navale și la gradul de amiral. Le mulțumesc de asemenea, tuturor celor care au sprijinit marina și îi asigur pe toți de respectul și recunoștința mea.

Tuturor celor care sunt atrași de tehnică și de nemărginirea întinderilor albastre, care iubesc marina și trebuie să-și aleagă o carieră, le transmit să se îndrepte cu încredere spre Forțele Navale Române, acolo unde vor găsi o familie, o echipă de profesioniști și unde își vor dezvolta abilitățile, unde se vor forma ca oameni și ca profesioniști. Sunt convins că oricine vine în marină, și își dorește o carieră în marină nu va regreta această alegere.

Părăsesc cariera militară, mândru de realizările obținute alături de colaboratori, mândru de cei 21 de ani petrecuți la unitățile de nave, mândru că sub mandatul meu ca șef al Statului Major al Forțelor Navale marinarii au acționat în teatrele de operații din Marea Mediterană, Golful Aden și Oceanul Indian; părăsesc cariera militară și cu un sentiment de tristețe pentru oamenii deosebiți din cadrul Forțelor Navale cu care am lucrat și pentru faptul că n-am mai avut timp să finalizez proiectele pe care le-am început.

Las în urmă o familie a Forțelor Navale din care voi simți întotdeauna că fac parte.

Activitatea în Statul Major al Forțelor Navale mi-a dat cele mai mari satisfacții

Viceamiral (r)
dr. **Niculae VÂLSAN**

Am ales cariera de ofițer de marină deoarece de mic copil am fost atras de mare și de navele maritime. Fiind născut și crescut în Constanța, am fost tot timpul îndrăgostit de mare, de liniștea și tumultul ei și de fascinația necunoscutului ce se ascunde dincolo de orizont. Am ales cariera de ofițer de marină, deoarece am dorit să profesez în orașul în care m-am născut și, în vremurile acelea, numai o astfel de opțiune îți garanta un loc de muncă într-un oraș de pe litoral. În școală mi-au plăcut științele exacte și, astfel, mi-a fost destul de facil să fiu admis, în anul 1974, la Institutul de Marină „Mircea cel Bătrân”. Sunt mândru că am făcut această alegere, deși recunosc că la început nu puteam face deosebirea între un ofițer de punte de la Marina Comercială și unul de la Marina Militară, dar viața a dovedit că abilitățile mele inițiale erau pentru o carieră militară.

Funcțiile pe care le-am ocupat în decursul carierei au fost și grele și frumoase, dar cele care mi-au plăcut cel mai mult au fost la bordul navelor. Am fost ofițer secund pe o vedetă purtătoare de rachete și pe un Vânător de Submarine/Corvetă timp de peste 11 ani și am fost apreciat. De aceea am fost menținut o lungă perioadă de timp pe o astfel de funcție pe care toți marinarii o consideră provocatoare. Am fost comandant de navă dragoare, după academie și nivelul de responsabilitate s-a schimbat, dar și funcția de comandant de unitate mi-a fost foarte dragă și am ținut la subordonații mei în care am avut încredere și pe care m-am putut baza în situații dificile. Nici funcțiile de stat major nu mi-au displicut și le consider la fel de atractive și provocatoare. Perioada de peste 10 ani, petrecută pe diferite funcții în Statul Major al Forțelor Navale, de la cea de ofițer 1 la cea de locțiitor al șefului Statului Major al Forțelor Navale, dovedește cred acest lucru. Consider că experiența acumulată pe mare, la bordul navelor, mi-a fost extrem de folositoare în activitatea de stat major și conducere pe care am desfășurat-o în carieră și recomand tuturor ofițerilor din Marina Militară să-și proiecteze un astfel de traiect al carierei individuale.

Am avut mai mulți comandanți pe care i-am apreciat și care consider că mi-au influențat parcursul în carieră. Primul meu comandant de navă a fost contraamiralul Constantin Nasuia, pe atunci locotenent major, care „mi-a pus echerel în mână”, cum se spune în limbajul marinăresc. La VPR-uri comandorii Vasile Manole, Ion Podea, Aurel Baci și cam. fl. Alexandru Cioroiu mi-au fost sfătuitoari și modele în activitate. La corvete am lucrat cu amiralul Traian Atanasiu, cu cam. Vasile Hașovschi, cam. fl. Dan Leahu, dar și cu comandorii Urdăreanu, Ion Întorsură (nea Jean) și Ionel Mancaș. La nave dragoare l-am avut comandant de unitate pe cdor. Petrică Mușat, iar la Brigada de Nave Dragoare pe cdor. Paul Chiron, cam. fl. Mircea Rusmănică și cdor Vasile Țigănuș. Am lucrat cu foștii comandanți ai Flotei regreteții amirali Nicolae Eremia și Niculae Postoli. La Academia Navală și la Statul Major al Forțelor Navale cei care mi-au fost comandanți și cu care am lucrat îndeaproape au fost amiralul dr. Gheorghe Marin, amiralul Corneliu Rudencu, viceamiralii Dorin Dănilă, Ion Vochițu, Cornel Mihai, Victor Barbu, contraamiralii Gheorghe Petria, Victor Blidea, Dan Popescu, Corneliu Bocai. Consider că cel care mi-a influențat cariera în ultima perioadă a activității a fost amiralul dr.

Gheorghe Marin, căruia îi port un respect deosebit și care se bucură de aprecierea și considerația mea pentru ce a reușit să realizeze pentru Forțele Navale și pentru Armata României în calitate de șef al Statului Major General.

Am activat cel mai mult în Statul Major al Forțelor Navale (peste 10 ani) și la Corvete (9 ani) și cred că activitatea în Statul Major al Forțelor Navale mi-a dat cele mai mari satisfacții. Spun acest lucru deoarece am avut posibilitatea să fiu implicat în activitățile curente de conducere ale Forțelor Navale, să înțeleg mecanismele avute la dispoziție și să contribuie la îndeplinirea obiectivelor.

Consider că realizarea unei astfel de cariere este în sine o reușită. Pe etape am realizat toate obiectivele pe care mi le-am propus. Am ajuns comandant de navă, după ce o perioadă îndelungată (din cauza „dosarului”) nu am putut, deși

îndeplineam toate criteriile profesionale, am fost comandant de unitate de nave, am fost șef de stat major de mare unitate (Academia Navală), am fost șef de secție, serviciu și șef al Instrucției și Doctrinei în Statul Major al Forțelor Navale și apoi locțiitor al șefului Statului Major al Forțelor Navale. Am terminat cariera militară lucrând la eșalon strategic, în Statul Major General, ca locțiitor pentru resurse al Șefului Statului Major General. Am fost comandant Grup Naval Multinațional în cadrul exercițiului *Sea Breeze* din Ucraina în 2003 și șef de stat major al BLACKSEAFOR în activările 2004 – 2005, când comanda o exercita Georgia. Am obținut titlul de doctor în științe militare și informații în anul 2006 la Universitatea Națională Carol I și am scris două cărți de specialitate. Mi-am adus contribuția la implementarea standardelor NATO în Forțele Navale, am contribuit la schimbarea „filozofiei” instrucției la bordul navelor, am coordonat elaborarea unui nou Regulament al Serviciului la Bord și a Doctrinei Forțelor Navale, am fost parte a procesului de realizare a capabilității aeriene pentru fregate și Forțele Navale. Aș fi dorit foarte mult ca Programul „Fregate” să fie finalizat, submarinul *Delfinul* să fie operațional și să fie inițiate programele strategice de înzestrare „Vânător de Mine” și „Corvetă Multifuncțională”.

În ultimii ani, Forțele Navale și-au îndeplinit obiectivele stabilite de conducerea ministerului și ce este cel mai important au făcut acest lucru cu bugetele de „austeritate” pe care le-au avut la dispoziție. Consider că, în felul în care au acționat în ultimii trei ani Forțele Navale, mi-au făcut și mie activitatea mai ușoară, tot timpul simțindu-i aproape pe colegii mei și acționând împreună pentru îndeplinirea sarcinilor și obiectivelor.

La despărțirea de cariera militară, am sentimentul datoriei împlinite. Sunt mândru de ceea ce am realizat și că am reușit să ajung la gradul de viceamiral.

Le transmit foștilor mei colegi mulțumirile pentru felul în care am colaborat, le urez succes în activitate, sănătate și să-și îndeplinească dorințele și aspirațiile. Vreau în același timp să-mi cer iertare dacă în unele situații am nedreptățit pe cineva și să-i asigur că nu am făcut-o din răutate sau invidie ci dintr-o greșeală de analiză sau datorită faptului că nu am avut la dispoziție toate informațiile necesare pentru a lua o decizie corectă. Tutorul le adresez tradiționala urare marinărească „Vânt din pupa și bun cart înainte!”.

Am onoarea să vă salut, cu aleasă considerație și deosebit respect.

Atâta timp cât vor exista navele din înzestrare, vor exista și Forțele Navale

Contraamiral (r) Dan POPESCU

Am copilărit și am crescut la malul mării, iar în perioada 1963-1968 am locuit chiar în clădirea în care își desfășoară acum activitatea Comandamentul Flotei. O coincidență fericită a constituit-o faptul că în anul 2001, când m-am întors în acea clădire, ca ofițer în Statul Major al Forțelor Navale, am avut biroul exact în camera unde copilărisem. În anii '70, industria constructoare de nave era în plină dezvoltare, iar numărul tinerilor care veneau la Institutul de Marină era foarte mare. Un element important al deciziei de a urma o carieră în marină, a fost reprezentat și de evenimentele din Cehoslovacia din anul 1968 și ororile războiului, povestite de bunici și părinți. Nu în ultimul rând, decizia mea de a alege o carieră în marină a fost influențată de ideea că marina era un loc de muncă bazat pe reguli simple, pe disciplină și pe dezvoltarea curajului.

Toate funcțiile pe care le-am ocupat de-a lungul carierei au avut farmecul lor și așa menționa că cele mai frumoase momente le-am trăit atunci când am fost ambarcat la bordul navelor. În decursul carierei, am lucrat 20 de ani în unități de nave participând la activitățile de pregătire ale echipajelor în Marea Neagră, Marea Mediterană sau Oceanul Atlantic. După absolvirea Institutului de Marină, am optat pentru funcția de șef mecanic pe vânătorul de submarine 1, o funcție pe care am îndrăgit-o, într-un echipaj care s-a dovedit în timp că a fost unul de excepție. Încă din primul an de activitate am întâlnit acolo, oameni deosebiți de la care am avut ce învăța. Astfel, la bordul vânătorului de submarine 1, l-am avut comandant pe viitorul viceamiral Dorin Dănilă, camarazi și colegi de unitate pe contraamirali de mai târziu, Gheorghe Petria și Virgil Dospinescu. Ulterior, pe la comanda Divizionului de Corvete au trecut contraamirali Traian Atanasiu, Spiță Drăguț și Romulus Hăldan. În unitățile de nave în care mi-am desfășurat activitatea am întâlnit oameni deosebiți și adevărați profesioniști și chiar dacă nu pot să-i amintesc pe toți, le mulțumesc tuturor pentru modul în care m-au sprijinit și apreciat în activitate. O bună colaborare am avut-o cu personalul tehnic din acea perioadă și mă refer în special la comandorii Maricel Hobai, Cristian Mihail și Florin Spataru, care și-au adus o contribuție importantă la formarea mea profesională. Apoi, din anul 2004 am lucrat sub comanda domnului amiral dr. Gheorghe Marin și sub directa coordonare a viceamiralului dr. Victor Barbu; a fost o perioadă deosebită în dezvoltarea mea ulterioară și consider că aceste două personalități m-au apreciat și promovat, marcându-mi cariera. Celor care m-au sprijinit de-a lungul carierei și care acum nu se mai află printre noi, le mulțumesc și le aduc un pios omagiu.

Revenind la nave, nu pot să nu-mi amintesc de aplicația „Strong Resolve 98”, prima mare aplicație la care a participat fregata *Mărășești*, cu un echipaj numeros și având în premieră un elicopter Alouette la bord. Platforma navei nu era și nu este nici acum stabilizată, ceea ce-i conferă unghiuri mari de rulu și tangaj. În Marea Mediterană, în drum spre Gibraltar, aproape travers de Sicilia, am trecut printr-o furtună de gradul 6-7, principala prioritate fiind menținerea aeronavei din hangar în condiții normale. A fost un „infern” de 72 ore, până când comandantul navei a reușit să întoarcă nava și să o aducă într-un drum care să permită navigația în condiții acceptabile. Echipajul a stat permanent la posturile de luptă, timp în care multe materiale s-au desprins de pe poziții. După câteva zile calme, în Biscaya am prins o furtună cu o intensitate mai mare decât prima, înălțimea valurilor depășind de multe ori comanda de marș. Atunci s-au accidentat oameni, s-au pierdut materiale și multe nave din cadrul aplicației au avut de suferit. Pe toată durata misiunii a existat însă o simbioză perfectă între navă și echipaj, iar succesul acțiunilor s-a datorat comandantului navei, comandorul Dumitru Preda și șefului mecanic, comandorul Nicolae Oțelea. Am avut la bord și arbitri, care au monitorizat activitatea echipajului; calificativele au fost excelente pentru oameni dar, aprecierile mai puțin favorabile pentru navă. Un expert dintr-o marină NATO a stat 3 zile la bord îmbrăcat cu vesta de salvare și la plecare a declarat că „*le travail et de vie à bord, c'est une grande aventure*”. Cred că acest lucru evidențiază necesitatea inițierii unor programe de înzestrare cu platforme stabile care să permită îndeplinirea misiunilor în orice condiții. Capabilitatea „seakeeping” trebuie să se afle în atenția proiectanților, dar mai ales a utilizatorilor navelor. Centrul de Cercetare Științifică pentru Forțele Navale, cu care SMFN colaborează foarte bine, poate susține această cerință.

Perioada în care am fost șeful Resurselor la Statul Forțelor Navale Române a fost o provocare permanentă pentru optimizarea resurselor aflate la dispoziție, deoarece trebuiau respectate angajamentele asumate față de NATO și continuate programele aflate în derulare. Dacă în 2006 Forțele Navale

beneficiau de un buget de aproximativ 650 milioane RON, treptat acesta s-a redus și a ajuns în anii 2009-2010 la aproximativ 335 milioane și a revenit spre 400 milioane la finele anului 2013. Cu toate acestea Forțele Navale Române au participat la toate misiunile din teatrele de operații, misiunile ACTIVE ENDEAVOUR, UNIFIED PROTECTOR și EU NAVFOR ATALANTA. Activările anuale în cadrul BLACKSEAFOR s-au derulat normal, instrucția cadetilor la bordul *NȘ Mircea* a fost cursivă, marșurile fiind dimensionate în funcție de bugetul alocat. Recertificarea navei *Albatros*, introducerea acesteia în clasă și misiunile de transport strategic executate în Irak, au fost alte momente reușite. Alte realizări din timpul mandatului, au fost, deschiderea colaborării cu agențiile NATO în domeniul logistic și al comunicațiilor, derularea programului elicopter naval, modernizarea platformelor navale cu echipamente de navigație, sisteme integrate de comunicații, sisteme și echipamente de salvare avari, introducerea simulatoarelor la ANMB. Nu trebuie să omitem nici faptul că Forțele Navale sunt singura categorie de forțe care a alocat o parte din infrastructura disponibilizată și fondurile necesare pentru asigurarea de locuințe de intervenție pentru toate categoriile de militari, fiind realizate un număr de 266 locuințe în garnizoanele

Mangalia și Constanța. Toate aceste realizări au fost posibile prin implicarea tuturor factorilor responsabili din modulul Resurse din SMFN.

Nu pot să trec însă peste neîmpliniri și așa menționa aici, nefinalizarea cadrului legal pentru înființarea Autorității Navale Militare, întârzierea implementării la ANMB a unui program de training pentru motoarele de la bordul fregatelor, întârzierea implementării unor aplicații informatice în Școala de Aplicație și mai ales, întârzierea programelor de modernizare a fregatelor și submarinului.

Nu trebuie să uităm, că aproape toate navele din dotarea Forțelor Navale Române de astăzi au intrat în înzestrare în anii '80, astfel încât acum, navele construite în șantierele din țară au ajuns la limita epuizării resursei. După anul 2000 s-a reușit achiziționarea celor 2 fregate de la marina britanică, care au parcurs un scurt program de revitalizare; în acest an se împlinesc 10 ani de la intrarea în serviciu a primei nave, iar etapa de modernizare care trebuia să înceapă imediat după sosirea ei în țară, este încă amânată. Viața ne-a demonstrat că a trebuit să participăm la misiuni unde se impuneau asigurate capabilități superioare celor cu care au fost livrate inițial și că modernizarea fregatelor este un lucru necesar. Chiar dacă marina are personal foarte bine pregătit, există o legătură strânsă între pregătirea resursei umane și dezvoltarea programelor navale. Cu regret trebuie să spun că pregătim studenții la ANMB și elevii la SMMMFN la nivelul secolului XXI și-i întoarcem în timp în secolul XX, când îi repartizăm la navele a căror resursă este la limita epuizării.

Rămânând în sfera programelor de modernizare, din păcate trebuie să menționez că nici programele strategice ale Forțelor Navale - corveta multirol și vânătorul de mine - nu au avut o soartă mai bună pentru că au fost amânate succesiv și se regăsesc acum undeva la nivelul anilor 2020. Este paradoxal faptul că în șantierele navale românești se construiesc nave pentru state membre NATO și nave civile la standardele mileniului III, și nu înțeleg de ce la nivel decizional nu se pot iniția aceste programe strategice, mai ales că dezvoltarea acestora ar aduce un suflu nou în industria constructoare de nave, în industria de apărare și în economia națională.

Le recomand tinerilor să aleagă o carieră în Forțele Navale pentru că marina este o profesie deosebită, care nu poate decât să-i fascineze și să le ofere oportunități de dezvoltare a propriei personalități. Motto-ul marinei americane, „*The navy is not just a job it's an adventure*”, se potrivește în aceeași măsură și pentru alte flote aliate și implicit pentru Forțele Navale Române. Ei pot lucra într-un climat care le dezvoltă curajul, încrederea în forțele proprii, spiritul de echipă și le îmbunătățește performanțele individuale.

În decursul carierei, am avut șansa să lucrez cu oameni deosebiți, împreună cu care am reușit să rezolvăm atât situațiile curente, dar și situații critice apărute în diferite momente. Relațiile de serviciu au fost bazate pe încredere, respect și profesionalism și astăzi, la finalul carierei militare, încerc regretul de a nu mai lucra cu astfel de oameni, dar în același timp, am și satisfacția lucrului împlinit.

Le mulțumesc tuturor colaboratorilor pentru respectul acordat, pentru modul în care am lucrat în toți acești ani și le spun tuturor că nu trebuie să negligeze navele „pe” sau „pentru” care își desfășoară activitatea. Le recomand tuturor să aibă încredere în forțele proprii și în camarazi, să mențină spiritul de echipă, să rămână integri dar și devotați Forțelor Navale și patriei. De asemenea le recomand să nu uite grija față de om și implicit grija față de nave. Atâta timp cât vor exista navele din înzestrare, vor exista și Forțele Navale. Le urez tuturor, sănătate, împliniri personale și profesionale de excepție.

Onoare și patrie! Am onoarea să vă salut!

Întotdeauna am purtat cu mândrie uniforma de ofițer de marină

Contraamiral (r)
dr. **Corneliu BOCAI**

Încă de la terminarea școlii generale, ideea care m-a dominat a fost aceea de a deveni ofițer al armatei române. Am avut o tentativă să urmez Liceul Militar de la Breaza, dar am renunțat și am optat pentru Liceul Industrial de Marină, care s-a transformat după primul an, în Liceul Militar de Marină „Alexandru Ioan Cuza” și, astfel, visul meu a fost împlinit. Încă de mic, mi-au plăcut navele, mi-a plăcut disciplina, ordinea, mi-a plăcut uniforma de marină, care avea ceva deosebit.

Pot să spun cu toată mândria că sunt unul dintre puținii ofițeri din Forțele Navale care a trecut prin toate funcțiile, de la comandant Serviciu de luptă, ofițer secund, specialist la divizion, șef birou operații, comandant de navă, șef de Stat Major, locțiitor, comandant de unitate, comandant de mare unitate, șef secție doctrină și standarde la SMFN, șef serviciu doctrină și tradiții SMFN, la funcția de șef al Instrucției și doctrinei. După părerea mea, cele mai frumoase funcții au fost cele de comandant de navă și de comandant de unitate de nave. Eu cred că m-am identificat cel mai bine în funcția de comandant la Divizionul Corvete. În timp, fiecare funcție ocupată are rolul său în formarea ta ca militar.

Am simțit întotdeauna o admirație deosebită pentru cei care și-au desfășurat activitatea la nave. Sentimentul mândriei că „cine e la nave este deosebit față de cei de la uscat”, l-am căpătat încă din școală. Ca tânăr ofițer m-am simțit aproape de comandantul de navă. Toți ofițerii de la divizion au fost preocupați, încă din prima zi, de pregătirea noastră, a celor care venisem din promoție, folosindu-se de experiența lor acumulată în ani și ani.

Am simțit întotdeauna mândria de a fi ofițer de marină și am purtat întotdeauna cu mândrie uniforma de ofițer de marină, indiferent de situații, de regimuri sau funcții pe care mi-am desfășurat activitatea. Astăzi nu pot spune însă tranșant dacă mai există sau nu în rândul tuturor, acel sentiment al mândriei de a purta uniforma militară. Sper să se producă un rinovament în această privință și asemeni mie, doresc să se întâmple același lucru și cu colegii mai mici și cu cei care se află acum pe băncile școlii și să poarte și ei cu mândrie uniforma de ofițer de marină, o uniformă deosebită.

Pe 14 septembrie 1990, după un curs de trei luni în URSS, am adus în țară prima navă purtătoare de rachete *Zborul* (188). A fost pentru noi ceva inedit, pentru că după o perioadă mai lungă de timp, era prima navă adusă din altă țară de un echipaj românesc, instruit acolo. *Zborul* era o navă nouă, foarte puternică, cu armament foarte modern la acea vreme. Pentru mine a fost o mândrie, pe care am simțit-o față de colegii mei, care nu au avut aceeași șansă pe care am avut-o eu. Noi, cei din primul echipaj am avut posibilitatea să instruiem, celelalte două echipaje care au încadrat următoarele nave.

În toată cariera, am avut parte de comandanți deosebiți, de la primul comandant de navă până la șeful Statului Major al Forțelor Navale care mi-a fost șef direct în ultimii trei ani și jumătate ai carierei militare. E nedrept să mă opresc la un comandant și să spun că acela a fost momentul meu de

referință. Colaborarea cu șeful SMFN, amiralul dr. Aurel Popa, a fost una de excepție, deoarece sprijinul acordat și sfaturile primite au contribuit la desăvârșirea mea din punct de vedere profesional.

Funcția de șef al Instrucției și Doctrinei în Statul Major al Forțelor Navale a fost o funcție dificilă pentru că domeniul instrucției în marină este mult mai vast decât la celelalte categorii de forțe: avem diferite clase de nave, avem unități de uscat, avem unități specializate în care instrucția are un specific aparte. Mi-a fost greu la început pe această funcție, dar sprijinit de șeful SMFN, de colegi și bazându-mă pe experiența celor 19 ani petrecuți la nave, am reușit să mă adaptez relativ repede și să coordonez instrucția și doctrina din Forțele Navale. Am colaborat bine cu comandanții de unități și cu echipa de comandă din

SMFN și de aceea mă despart cu greu de aceștia.

Am îndrăgit Nava Școală *Mircea*, încă din 1979, când am făcut primul marș în calitate de cadet. Apoi, am avut șansa să particip la alte trei marșuri cu această navă, două de traversare a Oceanului Atlantic până în SUA și Canada și unul în 2013 în Marea Egee, la Muntele Athos. La bordul *NȘ Mircea* se formează adevăratul ofițer de marină, se pun bazele viitorului comandant, se clădesc caractere puternice apte să facă față celor mai grele situații pe care viața ți le poate oferi.

Acum la finalul carierei militare, pot să afirm că am multe împliniri. Cea mai mare este că am ajuns la gradul de contraamiral. A doua împlinire este că părăsesc sistemul militar împăcat că acolo unde am fost, pe toate funcțiile, mai mari, sau mai mici, mi-am făcut datoria. În al treilea rând, am reușit să îmbin cariera militară cu viața de familie și mă bucur că am o familie frumoasă și împlinită.

La despărțirea de cariera militară mă încearcă sentimentul datoriei împlinite și sentimentul de regret că mă despart de un colectiv de excepție cel al SMFN, colectiv care m-a sprijinit și în prezența căruia m-am simțit în deplină siguranță.

Forțele Navale sunt astăzi o structură unitară, flexibilă și mobilă, cu oameni capabili, care știu ce au de făcut, au proiectat Forțele Navale în perspectiva anilor 2020-2025 și știu unde vor să ajungă din punct de vedere al instrucției și al dotării cu nave noi, moderne.

Nu am părăsit și nu voi părăsi niciodată sistemul militar. Sunt membru al Ligii Navale Române și al Clubului Amiralilor și încerc să mă implic în activitatea acestora. Cochetez și cu o carieră didactică la Academia Navală „Mircea cel Bătrân”, unde voi încerca să împărtășesc studenților din experiența mea, lucru care mă bucură foarte mult.

La finalul carierei militare, le spun tuturor celor din cadrul Forțelor Navale că au posibilitatea și capacitatea de a urca pe treptele carierei și să ajungă pe cele mai înalte funcții de decizie în Forțele Navale. Dar, trebuie să muncească cu perseverență, să aibă o dăruire totală pentru tot ceea ce înseamnă această meserie de ofițer de marină.

Seriozitatea, perseverența, responsabilitatea, munca în echipă, alături de o bună și permanentă comunicare, atât cu șefii cât și cu subordonații, sunt cele mai importante „ingrediente” care pot asigura succesul în cariera militară. ■

O marină fără nave nu există

Contraamiral de flotilă (r)
dr. **Sorin LEARSCHI**

Am trăit tot timpul lângă o apă, în primii ani de viață am locuit în Constanța, apoi în Tulcea și ulterior am făcut o trecere de aproximativ 30 de ani prin Mangalia. Tatăl meu a fost ofițer de marină și mulți din familie au fost ofițeri la forțele terestre, deci am avut o tradiție spre domeniul militar. Dar crescute lângă mare, aceasta îți rămâne în suflet.

Sunt mai multe funcții de care mă simt legat. Poate cele mai frumoase momente trăite de-a lungul carierei au fost cele legate de vedetele torpiloare mari, la care am fost ambarcat, unde era un colectiv unit, o atmosferă de lucru, care mi-a creat mari bucurii. Al doilea moment este legat de fregata *Regele Ferdinand*, deoarece a reprezentat o împlinire a visului de a comanda o navă mare. Am și un anumit regret pentru că în Forțele Navale am comandat șapte nave - vedetele torpiloare *Virtejul* (206), *Fulgerul* (208), *Vîntul* (207), vedeta purtătoare de rachete *Acvila* (197), dragorul de bază 15, puitorul de mine *Amiral Ion Murgescu* (271). Dintre acestea, fregata *Regele Ferdinand* (F221) este singura care mai există fizic.

În 1980, când am terminat Institutul de Marină, marina noastră era în plină expansiune. Spiritul care exista în Brigada 29 Vedete, ne-a adus în competiție între noi, colegii, dar și cu celelalte structuri din marina militară și întotdeauna ne-a plăcut să fim apreciați ca buni profesioniști. În acea perioadă cam 80% dintre cei admiși la Facultatea de Înalte Studii erau ofițeri din cadrul Brigăzii 29 Vedete. Trecerea de la nave cu un echipaj de 36 oameni la nave cu peste 100 de oameni în echipaj a fost un șoc inițial; am învățat că oamenii sunt foarte bine pregătiți, că te poți baza pe ei, cu condiția să le explici și să înțeleagă rolul și locul lor. Fiecare marinar este decisiv în lupta pe mare.

Trecând peste aspectele reliefate de mass-media despre perioada de pregătire a echipajului fregatei *Regele Ferdinand* în Marea Britanie, toți membrii echipajului au fost puțin stresați, pentru că așteptările erau mari de la noi. Am avut dezavantajul faptului că acel echipaj a fost format din marinari veniți de la bordul a diferite tipuri de nave, mai mari sau mai mici, oameni bine pregătiți, puși în postura de a crea un echipaj de la „zero”. Apartenența la o navă, la un echipaj rămâne în suflet și există și acum un spirit al celui prim echipaj al fregatei.

Conjunctura a făcut să fiu și comandantul fregatei *Regina Maria* pe marșul acesteia spre țară. Am avut posibilitatea să verific, cu alți oameni, dacă se pot obține aceleași performanțe, mai ales că toate cunoștințele acumulate de echipajul fregatei *Regele Ferdinand* fuseseră transmise și echipajului fregatei *Regina Maria*.

A fost o luptă permanentă prin care am vrut să arătăm că elementele bune, care trebuie preluate de Forțele Navale, sunt cele existente la bordul acestor nave; s-a reușit un pas important prin editarea unui nou regulament al serviciului la bordul Forțelor Navale, prin care noua organizare - identică cu cea de la fregate - a pus în dificultate celelalte nave,

care spuneau că „la noi nu este posibil așa ceva”. Acelor echipaje le lipsea însă experiența prin care trecusem noi în Marea Britanie. Prin împărtășirea experienței noastre, au înțeles și alții acest sistem și l-au adoptat în totalitate. Au fost introduse noi echipamente în standardul navelor, au fost create proceduri unice pe tipuri de activități, au fost pregătiți și instruiți oamenii pe aceste tipuri de proceduri.

Am avut mulți comandanți care mi-au schimbat cursul carierei, primul dintre ei fiind chiar primul meu comandant de navă când am terminat institutul, comandorul Moise. A mai fost un comandant de navă care ne-a educat în spiritul colegialității, al dorinței de a ajuta. La începuturile carierei de-abia așteptam să merg la serviciu, pentru că știam că acolo îmi găsesc colegii,

care îmi erau ca o familie. După fiecare ieșire pe mare, ne adunam și ne povesteam cu ce ne confruntasem pe mare, iar acest lucru ne determina să ne cunoaștem mai bine. Al treilea comandant important este cel care a avut încrederea și a garantat practic pentru mine în alegerea mea ca și comandant al fregatei *Regele Ferdinand*.

Cea mai mare bucurie este că, pe timpul carierei, am făcut ce mi-a plăcut. Au fost momente și mai dificile și spiritul acesta al acțiunii îmi era caracteristic; întotdeauna am căutat să am curaj și să dau curaj celorlalți să facă acțiuni practice pe mare. Aceasta este una din cele mai mari satisfacții, să educ comandanții să înțeleagă ce se întâmplă pe mare; marea nu este o hartă. Cei curajoși câștigă. Teoria e bună, stă la baza pregătirii, dar practica și capacitatea unui comandant de a recunoaște pe mare ceea ce a învățat în teorie este esențială. Fiecare, din punctul în care se află, vede un anumit reper, dintr-o anumită direcție. Numai cei care sunt în același punct văd același lucru.

Ca om care a trăit lângă mare sunt puțin dezamăgit de perspectivele forțelor navale, prin prisma deciziilor care se iau sau nu se iau la nivel înalt; nu am reușit să convingem factorii de decizie de importanța, rolul, locul și ceea ce pot face Forțele Navale. Sunt dezamăgit de faptul că fregatele n-au parcurs a doua etapă de „modernizare”, dar sper să aibă în curând noi capacități pentru că nivelul de pregătire actuală a echipajelor fregatelor T22 este peste nivelul de dotare tehnică existent.

Chiar dacă este un moment așteptat, despărțirea de cariera militară parcă s-a produs prea devreme, mai ales prin prisma faptului că situația conturării carierei militare s-a schimbat permanent. Acum voi continua să predau la catedră în Academia Navală și mă voi implica în două proiecte conexe marinei, sperând că vom aduce un plus de valoare în sistemul de cercetare științifică în domeniu. De asemenea, voi încerca să fac un sistem de legătură între elementele specifice forțelor navale și lumea imensă a shippingului mondial.

La finalul carierei militare, rugămintea pe care o transmit tuturor este aceea de a avea grijă de marină, a avea grijă de nave, a avea grijă de oameni. O marină înseamnă nave, iar o marină fără nave nu există.

Viața ca o horă

Contraamiral de flotilă (r)
dr. Ion DUMITRAȘCU

A vorbi despre tine însuși nu e lucrul cel mai la îndemână. Ai prefera s-o faci alții. Dacă nu se întâmplă, orice vei spune nu contează prea mult. Faptele sunt cele care inspiră, din amintiri nu învață nimeni, în afară de cei ce le-au trăit.

Începuturile nu sunt întotdeauna foarte limpezi. A spune că mi-am dorit dintotdeauna s-ajung marinăruș ar fi un neadevăr. La paisprezece ani, când m-am înscris la liceul militar, n-aveam nici cea mai mică idee despre marină sau despre armată. Vroiam să fac liceul, iar cel militar era singura opțiune. În liceu, aspirațiile multora erau legate de facultate și de mirajul din jurul vieții de student. N-am făcut excepție și așa am ajuns la Institutul de Marină. Nici la paisprezece și nici la douăzeci de ani nu mi-era foarte limpede de ce eram acolo și care va fi drumul meu prin viață. Am continuat pentru că intrasem în joc și era mai simplu să învăț pașii decât să ies din horă. Apoi, tot jucând, se întâmplă să descoperi frumusețea mișcării, a celor cu care te-ai prins de mână și a bucuriei celor pentru care joci. Ce urmează e simplu. Învățatul te acaparează și continui dansul, până în clipa în care cineva îți spune: ajunge, mai sunt și alții care așteaptă. Te oprești și te despartiți cu mulțumirea celui ce știe că hora va continua să se învârtă și fără tine. Te încurajezi și-ți spui că poate un pas, din miile care se consumă pe scenă, e inventat de tine și că el ar putea fi, alături de ceilalți, sursa care face ca dansul să nu se întrerupă.

Dacă am început cu o metaforă, o să continui cu aceleași referiri la mișcare. De-a lungul carierei, treci prin locuri diferite. Fiecare are provocările lui, totul e dacă le accepți ca atare sau le respingi. Ca și la horă, unii pași îi înveți mai ușor pentru că îți se potrivesc, alții cu mai mult efort. Într-un joc colectiv nimeni nu construiește ritmul după tine, ci tu trebuie să-ți potrivești pașii după muzica ce este deja scrisă. Tot ce contează e plăcerea mișcării la care ești parte. E drept că lucrul acesta nu e evident de la început. Faptul că eu însumi l-am descoperit târziu, nu-l face mai puțin adevărat. Cred că esența celor spuse e simplă: pentru ca hora să se învârtă rotund și frumos, trebuie să joci cinstit, să nu trișezi. Altfel te cară altcineva în spate și lucrul acesta se vede de la o poștă, n-ai cum să-l ascunzi.

Dacă tot vorbim despre joc, marina cred că s-ar compara cu călușul, un dans complicat, care nu e la îndemâna tuturor. Vreau să spun că practicarea lui cere efort și stăruință pe care, dacă le faci, ești răsplătit pe măsură. Călușul, ca și alte jocuri, are un vătaf, unul care ține ritmul și decide momentele când treci de la o secvență la alta. El le inspiră celorlalți mișcările dificile, iar prezența lui dă siguranță și încredere tuturor jucătorilor. În istoria jocului meu, vătafi au fost mulți și n-aș putea să amintesc unul fără a-i nedreptăți pe ceilalți. De la fiecare am învățat câte ceva, rostul meu în horă fiind de fapt rezultatul indirect al muncii lor. Fără ei jocul s-ar fi oprit, iar aspirația noastră, ai celor prinși în joc, era să ducem hora mai departe și de ce nu, să le luăm locul la mijloc, dacă s-ar fi ivit ocazia.

Jocul pe termen lung are riscurile lui, rutina fiind unul dintre ele. Pasul pe loc nu se potrivește călușului, iar dacă ești tentat să-l faci, ceilalți te calcă pe picioare. Momentele de rătăcire sau de cumpănă trebuie depășite repede pentru că

nimeni n-are timp să aștepte. Privirea, în dans, e îndreptată întotdeauna înainte, nu privești în jos sau înapoi. E una din regulile oricărui joc. Apoi trebuie să știi că nu dansezi pentru tine, ci pentru ceilalți. Pe ei trebuie să-i privești în față, nu cu trufia atâteștiuturului, ci cu bucuria dăruirii.

Scenele pe care joci sunt multe într-o carieră de dansator. Ca peste tot ele pot fi cu suprafețe netede, pe care luneci ușor sau cu asperități. Pentru cele din urmă ai tot dreptul să te revolți. În realitate e mult mai simplu să le îndrepti, să le faci practicabile, fără riscuri. Crezi de multe ori că nu e datoria ta, că tu te-ai pregătit să joci, iar întreținerea scenei e în sarcina altora. Scena face parte din joc, una fără alta nu se poate. Dacă te vei convinge de acest adevăr și-i vei face și pe ceilalți să creadă la fel, jocul nu se va întrerupe.

Într-un dans precum călușul, performanța personală e absorbită de cea a grupului. Dacă joci bine, dansul va fi frumos și asta e ceea ce contează. E drept că ești deseori tentat să ieși din rând și să faci acrobații pe cont propriu, să impresionezi. Ieșitul din cadență nu e interzis, dar momentul trebuie bine pregătit. Va fi apreciat dacă va fi în același ritm, altfel riști să fii fluierat.

Ca și în viață, în dans nu există pas pe care să nu ți-l dorești mai bine făcut. Prejudiciile sau plătitudinea, orgoliile sau neîncrederea și multe alte păcate lumești ne fac să ne îndepărtăm de esența lucrurilor. Unul din regrete e că mulți dintre cei care au privit jocul nu știu că am fost parte din el. Aș putea zice că e vina lor, dar ar fi prea simplu. Ideal ar fi ca, jucând în grup, lumea să te remarce ca solist. Unii, spre cinstea lor, reușesc s-o facă. Fără ei, ceilalți n-ar mai avea regrete.

Dansul e, prin excelență, o înlănțuire între generații. Cei tineri prind pasul de la cei mai vârstnici, apoi aceștia se retrag, decent și tăcuți pentru că nu mai au vigoarea necesară eforturilor lungi. Ies din scenă dar rămân în sală, ca spectatori de astă dată. Aplaudă și se bucură atunci când reprezentația e de succes. Suferă când apar sincopale. Speră ca cineva să-i întrebe despre un detaliu sau despre o figură care se făcea pe vremea lor. Sunt conștienți că nu se mai poartă, coregrafia s-a schimbat, decorurile sunt noi, numai ideea de joc a rămas aceeași.

Dansul ca o viață nu e expresia cea mai nepotrivită pentru a vorbi despre cariera cuiva. O carieră care n-a avut salturi spectaculoase și n-a depășit limitele jocului. A avut înălțări și căderi, dar nu e acesta ritmul călușului? Sunt mulțumit că mi-am jucat jocul până la capăt. Asta pentru că m-am sprijinit, la salturile dificile, pe brațele celor din jur, așa cum și brațele mele, sper, au fost reazem pentru săriturile celorlalți. Dacă nu dai nu primești, secretul e că trebuie să fii primul la începutul lanțului.

Poți ajunge în horă din întâmplare, dar nu poți rămâne acolo dacă nu-ți plac nici muzica și nici ritmul. Oriunde te vei duce regula e aceeași: trebuie să iubești ca să fii iubit și să dăruiești ca să primești.

În dans fiecare zi contează. Pauzele lungi te scot din ritm, riscând să rămâi pe dinafară. Sfaturile în dans sunt inutile. Dacă vrei să ajuți trebuie s-o faci nu prin vorbe, ci cu puterea exemplului. Ceilalți te vor urma. Pentru asta trebuie să fi permanent curios și să înveți mereu câte ceva. Apoi din ceea ce știi umple fără să aștepti nicio mulțumire, visul celor ce învârt hora.

Gândește-te azi că mâine cineva îți va pune întrebări ca acestea. Caută să ai cât mai multe de povestit.

„Cel mai grav păcat săvârșit față de semenii noștri nu este de a-i urî, ci de a fi indiferenți față de ei. Aceasta este esența neomeniei”. (G. B. Shaw)

Solidaritate sau indiferență?

Căpitan-comandor psiholog

Ciprian HANCIUC

Statul Major al Forțelor Navale

(Vicepreședinte al Asociației
de Caritate din Armata României
„Camarazii”)

Prinși în alergătura continuă și preocupăți de rutina zilnică, uităm de lucrurile cu adevărat importante, uităm cât de puțin ne „costă” să facem bine și că nu ne simțim niciodată mai împliniți, decât atunci când putem să ajutăm pe cineva, la modul dezinteresat.

Ce este solidaritatea?

Faptul de a fi solidar, o comunitate de interese, de sentimente, de idei, spirit de înțelegere. Viațane-a învățat că solidaritatea este de două feluri: *solidaritate din suflet și solidaritate din interes*. Solidaritatea din suflet este sinceră, fără scopuri ascunse. Ești solidar cu cineva pentru că are o problemă și nu poți fi indiferent, mai ales că simți că așa trebuie, așa e omenește, frățește, și nu te gândești la vreo răsplată, oricum răsplata va veni când și tu vei avea mai mare nevoie de solidaritatea cuiva. În cazul *solidarității din interes*, ești solidar cu cineva care are o problemă oarecare și o mulțime de „prieteni” care sunt solidari cu el, doar pentru că este șeful, liderul, pentru că are puterea etc. și vrei să arăți că ești alături de el.

Astfel de dovezi de solidaritate le întâlnești foarte des, atât la locul de muncă, cât și între prieteni, vecini. Ce groaznic este când ai nevoie să vezi că-ți sunt alături prietenii, colegii, iar aceștia să rămână indiferenți! Solidaritatea trebuie să fie un act gratuit. Ajuți sau ascuți pe cineva nu pentru că vrei ceva de la acel cineva, ci pur și simplu pentru că așa este omenește. Viața ne-a învățat că boala nu este un stigmat, ci o nedreaptă condamnare, căci nimeni nu merită să sufere atât de mult.

Voluntariatul se naște în inima fiecăruia, nu în vreun statut de ONG sau în discuții elaborate și mediatizate. Dacă se naște acolo, cu siguranță se va dezvolta și se va traduce și sub aspectele cele mai pragmatice și necesare până la urmă: întrajutorarea voluntară!

Binefacerea este o punte de legătură între cei ce au disponibilitatea de a face un bine, de a ajuta oamenii aflați în dificultate, contribuind la rezolvarea sau atenuarea problemelor lor, și cei dintre noi aflați la un moment dat într-un moment dificil, în care avem nevoie de ajutor.

Dintre *beneficiile psihologice* pentru aceia care se implică în acest gen de activități de voluntariat, pot enumera: un simț al *apartenenței la organizația sau grupul* din care facem parte, *creșterea*

încrederii de sine și a părerii despre sine etc. Dar probabil cea mai importantă lecție, în ceea ce mă privește, este faptul că nimic nu se compară cu mulțumirea unui coleg ajutat sau cu zâmbetul de pe chipul unui copil cu care viața a fost mai dură, chiar dacă pentru acest zâmbet alergăm prin unități să le vorbim oamenilor și lucrăm apoi ore în șir sau ne lovim de barierele mentalității greșite a unora dintre noi.

Ce putem face pentru aproapele nostru?

Ajutorul solicitat, precum și sumele acordate personalului din cadrul unităților afiliate la sucursalele Forțelor Navale, au crescut semnificativ an de an, acest sprijin fiind posibil, în principal, datorită **spiritului de solidaritate** manifestat de către cei care au contribuit la asigurarea resurselor necesare. În decursul celor aproape 6 ani de existență, **ajutorul financiar pentru personalul militar și civil**, din unitățile afiliate la sucursalele din cadrul Forțelor Navale, s-a ridicat la suma de **266.818 lei**, pentru **60 persoane** din toate categoriile de personal.

Pentru a putea asigura în continuare suportul necesar acțiunilor caritabile preconizate la nivelul unităților afiliate sucursalelor înființate în Forțele Navale, vă informez despre faptul că **dacă aveți deja calitatea de membru** al Asociației „CAMARAZII”, puteți achita cotizația prin completarea unui exemplar din **Formularul 230 (realizarea viramentului de 2% din impozitul anual pe venitul salarial)** către ASOCIAȚIA DE CARITATE DIN ARMATA ROMÂNIEI – CAMARAZII, cu datele personale (adresa din C.I./B.I.), *Codul de identificare fiscală a entității nonprofit/unității de cult: 23988586, Cont bancar*

În sprijinul populației civile la Sulina, martie 2012.

(IBAN) a entității nonprofit: RO90 RNCB 0081 1013 8127 0001 sau prin **achitarea cotizației anuale** la responsabilii din unitate/secretarii sucursalelor constituite în cadrul Forțelor Navale.

Dacă doriți să deveniți membru al Asociației de Caritate din Armata României „CAMARAZII”, la una din cele 2 variante prezentate mai sus, se completează în plus *Cererea de aderare* și se depune la responsabilul din unitate *pentru a fi luat în evidență*.

Există posibilitatea să direcționați cei 2% către Asociație și fără a vă înscrie ca membru, dar...

Avantajul de a deveni membru al Asociației?

În această situație dorim să vă informăm că, în conformitate cu *Statutul Asociației „CAMARAZII” și Regulamentul privind Organizarea și Funcționarea Asociației (R.O.F.)*, personalul care **nu are calitatea de membru** al Asociației și nu a contribuit prin niciuna din modalitățile prevăzute mai sus, **nu poate solicita și beneficia de ajutor** în situația în care el ori familia sa se confruntă cu o situație medico-socială deosebită.

Totodată, vă informăm că, în conformitate cu art. 12. din R.O.F., măsurile de sprijin medico-social care pot fi acordate de Asociație sunt următoarele: *ajutor complementar pentru deces; ajutor pentru refacerea locuinței în caz de inundații, incendii, cutremure sau alte calamități naturale; ajutor pentru copiii celor decedați în acțiuni militare*, până la îndeplinirea condițiilor pentru a beneficia de bursă de studii; *ajutor pentru rezolvarea unor probleme medicale grave ale membrilor asociației, copiilor sau soților/soțiilor acestora; organizarea unor evenimente dedicate copiilor personalului armatei decedat/rănit în acțiuni militare; ajutor pentru înmormântare, acordat familiilor celor decedați în acțiuni militare; ajutor pentru copiii minori/soțul supraviețuitor sau concubinei/ concubinului, în cazul decesului membrului Asociației; alte ajutoare pentru situații deosebite*.

Menționăm că, Formularul 230 poate fi particularizat și pentru alte entități non profit care sunt înființate și funcționează în condițiile legii, efectuarea viramentului și **destinația acestuia fiind liber consimțite**.

Și, când te gândești că de 2% din ce nu-l avem (impozitul), poate depinde viitorul unui copil sau al unui coleg, realizezi că e atât de puțin efort pentru o cauză atât de frumoasă! Important este să **nu fim indiferenți** la ceea ce se-ntâmplă cu semenii noștri și mai ales să nu uităm că „**înainte de toate suntem OAMENI!**”.

Marinari în comandamente multinaționale

„Battle Watch Captain” la HQ MARCOM

Locotenent-comandor
ing. **Valentin-Cătălin VLAD**
NATO HQ MARCOM,
Northwood, Marea Britanie

Începând cu luna iulie a anului 2013, în urma promovării probelor specifice examenului de încadrare a posturilor permanente alocate Forțelor Navale Române la nivelul structurilor Aliate, am fost numit pe funcția de Battle Watch Captain din Centrul de Operații Maritime (MOC) – N3 Operații al Comandamentului Maritim NATO – HQ MARCOM dislocat în Northwood, Marea Britanie.

Numirea pe această funcție mi-a oferit posibilitatea continuării reprezentării internaționale a Forțelor Navale Române, începute și desfășurate anterior, în cadrul diverselor exerciții multinaționale NATO și NATO/PfP, ca ofițer de stat major sau la bordul navelor, precum și la nivel regional în cadrul Grupului Naval de Cooperare din Marea Neagră – BLACKSEAFOR din postura de ofițer de stat major, ofițer de legătură și de comandant al corvetei *Cam. Eustațiu Sebastian* (264).

Forțele Navale Române au alocat funcții în aproape toate diviziile HQ MARCOM - personal, informații, operații, comunicații, planificare și instrucție, iar în prezent un număr de cinci ofițeri români își desfășoară activitatea în comandament, alături de peste 300 ofițeri, maiștri militari, subofițeri, militari profesioniști și salariați civili din 22 de state membre NATO.

HQ MARCOM este un comandament de nivel operativ, aflat în directă subordonare a Comandamentului Aliat

pentru Operații (ACO) – Mons/Belgia, iar de la începutul anului 2013 reprezintă unicul comandament maritim al Alianței, prin preluarea funcțiilor Comandamentului Maritim de la Napoli, ca urmare a procesului de transformare și reorganizare al NATO impus de noul Concept Strategic al NATO. Astfel, HQ MARCOM își extinde aria de responsabilitate la nivel global, exercită comanda și controlul asupra întregului spectru al capabilităților maritime și se constituie în principalul element maritim consultativ în cadrul sistemului de luare a deciziei al NATO.

Interesul și importanța deosebită de care se bucură HQ MARCOM în cadrul Alianței au fost evidențiate prin vizita oficială întreprinsă în luna februarie a

anului curent de Secretarul General al NATO, Anders Fogh Rasmussen însoțit de Președintele Comitetului Militar al NATO, generalul Knud Bartels.

HQ MARCOM planifică, conduce și contribuie la ducerea operațiilor maritime întrunite pentru realizarea Descurajării și Apărării Colective, Managementului Crizelor, Securității și Cooperării Maritime în interiorul și dincolo de limitele ariei de responsabilitate a NATO.

În acest sens, Direcția Operații, având în componere Diviziile N3-Operații și N-2 Informații, este responsabilă pentru planificarea acțiunilor pe termen mediu, planificarea și alocarea grupărilor navale permanente angajării grupărilor NATO permanente (SNMG & SNMCMG), execuția planurilor de operații la nivel tactic și operativ, conducerea operațiilor întrunite cu preponderență maritime, exercitarea comenzii și controlului asupra forțelor avute la dispoziție, precum și pentru realizarea unei situații informative complete asupra întregii arii de responsabilitate maritime a Alianței.

Direcția Operații (MAROPS), Direcția Aer (MARAIR), Direcția Submarin (MARSUB) și Centrul NATO de Coordonare cu Navigația Civilă (NSC) conlucrează cu Centrul de Operații Maritime (MOC) pentru sprijinul și exercitarea comenzii și controlului în toate cele trei medii aerian, submarin și de suprafață, asupra Grupărilor navale permanente ale NATO (SNMG & SNMCMG) și forțelor puse la dispoziția NATO pentru desfășurarea celor două mari operații aflate în desfășurare sub comanda MARCOM, Operația ACTIVE

ENDEAVOUR (OAE) și Operația OCEAN SHIELD (OOS). Pentru îndeplinirea acestor funcții, MOC este condus de Battle Watch Captain și are un ritm de desfășurare a acțiunilor de luptă permanent (24/7).

Însușindu-mi și asumându-mi prevederile fișei postului, am constatat oportunitatea, importanța și vizibilitatea poziției de *Battle Watch Captain* la nivelul HQ MARCOM și, astfel, mi-am formulat intenția firească de a-mi desfășura activitatea pe două direcții principale, reprezentate de îndeplinirea cu profesionalism a cerințelor postului pe care am fost încadrat și de promovarea, afirmarea, evidențierea contribuției Forțelor Navale Române și a celorlalte structuri din Ministerul Apărării Naționale, cu care HQ MARCOM are o cooperare continuă și consistentă, în cadrul definit de operațiile și activitățile planificate și executate la nivelul HQ MARCOM.

Ocupând poziția de Battle Watch Captain îmi desfășor activitatea în MOC, într-un program de lucru permanent în sistem ture, având în sprijin o echipă formată din ofițeri, maiștri militari și militari profesioniști – MARAIR, MARSUB, N2, NSC, meteo, asistent, operatori. Principalele sarcini constau în conducerea și coordonarea funcțiilor MOC în sprijinul ducerii operațiilor maritime (OAE, OOS), al angajării Grupărilor Navale Permanente și al realizării situației maritime recunoscute (MSA); coordonarea personalului MOC și din comandament (operații, informații, consilieri ai comenzii etc) pentru realizarea briefingului de informare/raportare zilnic/

Aspect din Centrul de Operații Maritime (MOC) al HQ MARCOM Northwood.

săptămânal; conducerea briefingului de raportare și informare a comenzii HQ MARCOM cu privire la evoluția prezentă și viitoare a operațiilor maritime; direcționarea și supervizarea permanentă a activității personalului din MOC pentru monitorizarea situației, managementul sistemului C4I (Comandă, Control, Comunicații, Calculatoare și Informații), menținerea legăturii continue de relaționare, pe verticală și orizontală, cu toate cu forțele din subordine și transmiterea ordinelor, semnalelor și rapoartelor.

Participarea marinarilor militari români la operații NATO, precum ACTIVE

ENDEAVOUR și OCEAN SHIELD, a fost apreciată de către comanda MARCOM, fiind exemple „demne de urmat în ceea ce privește profesionalismul, nivelul de instruire și pregătire al navei și personalului”. Reîntâlnirea cu fostul șef de stat major al BLACKSEAFOR – Aprilie 2012, cu doi ofițeri italieni alături de care, în calitate de studenți, am executat stagiul de pregătire de vară la bordul navei Marinei Militare Italiene LPD San GIUSTO (1996), avându-l drept comandant pe actualul șef de Stat Major al MARCOM, contraamiralul Giorgio Lazio, au fost momente plăcute din timpul misiunii. ■

Decorații și distincții militare pentru membrii Grupului Naval de Forțe pentru Operații Speciale

Bogdan DINU

La Centrul de Scafandri al Forțelor Navale din Constanța s-a desfășurat miercuri, 5 februarie, o ceremonie militară în cadrul căreia au fost conferite medalii militare americane sublocotenentilor post-mortem Adrian Postelnicu și Claudiu Vasile Popa, precum și distincții militare unor membri ai Grupului Naval de Forțe pentru Operații Speciale, care au acționat în teatrul de operații din Afganistan. La ceremonie au participat ofițeri, maiștri militari, subofițeri, soldați profesioniști

și personal civil din cadrul Centrului de Scafandri și unităților subordonate, dar și colonelul Marius Crăciun, comandantul Componentei pentru Operații Speciale din Statul Major General. Din partea Armatei Statelor Unite au fost prezenți colonelul Roderick Dorsey, atașatul militar al SUA la București, căpitan-comandorul Joshua Wilson, atașatul naval împreună cu alți ofițeri din grupa de comandă a Combined Special Operation Task Force 10. Locotenent-comandorul Marc LaRoche, comandantul unității de operații speciale, sub comanda căruia au luptat și și-au pierdut viața în Afganistan cei doi eroi ai Forțelor Navale, i-a evocat și omagiat din partea generalului-maior Walter Lee Miller, comandantul ISAF al Regiunii de Sud-Vest și al Forțelor Speciale NATO din Afganistan, și al generalului-maior Marshall B. "Brad" Webb. Comandantul Comandamentului pentru Operații Speciale americane din Europa (SOCEUR) a înmănat familiilor Medalia Steaua de Bronz. Locotenent-comandorul Marc Laroche a mai înmănat medalia Army Commendation și distincția militară Combat Action Badge unui număr de cinci militari din Grupul Naval de Operații Speciale și plutonierului adjutant Paulica Șerbu de la Spitalul Militar Constanța.

Sublocotenenții post-mortem Adrian Postelnicu și Claudiu Vasile Popa, membri ai Grupului Naval de Forțe pentru Operații Speciale, și-au pierdut viața în seara zilei de 22 septembrie 2013, în urma unui atac cu un dispozitiv exploziv improvizat pe timpul executării unei misiuni de luptă în estul Afganistanului. ■

Foto: Cristian Vlăsceanu

O nouă locație pentru Centrul de Medicină Navală Constanța

Locotenent-comandor
ing. **Cosmin OCHEȘEL**

Începând cu data de 1 octombrie 1990, în baza aprobării raportului Șefului Marelui Stat Major, a fost înființat Centrul de Medicină Navală sub comanda locotenent-colonelului medic Octavian Dorin Opincaru. Centrul avea sediul și înzestrarea Dispensarului Policlinic al Centrului de Scafandri. La data înființării, colectivul medical includea 16 funcții de ofițeri medici și 16 funcții de cadre medicale cu studii medii. Față de organigrama actuală, la acea dată Centrul de Medicină Navală includea în plus un staționar cu 40 de paturi și un laborator de epidemiologie și igienă.

În anii următori, structura organizatorică și dotarea au suferit unele transformări pentru adaptarea la o cât mai bună îndeplinire a atribuțiilor.

Anul 2014 a început pentru personalul Centrului de Medicină Navală cu desfășurarea activității într-o nouă locație Centrul de Medicină Navală este situat în clădirea infirmeriei fostului Liceu Militar de Marină „Alexandru Ioan Cuza”, o locație modernă, renovată și adaptată noilor cerințe medicale, având în structura sa specialiști bine pregătiți,

precum și o dotare tehnică performantă. Actualul comandant al Centrului de Medicină Navală, colonelul medic Daniel Mirică, a reușit să transforme această instituție într-o policlinică în adevăratul sens al cuvântului. Fac această afirmație ca urmare a impresiei bune pe care o are fiecare pacient care trece pragul acestei structuri medicale. Aspectul plăcut al cabinetelor, profesionalismul medicilor, dar și dotarea cu echipamente medicale performante te fac să te simți pe mâini bune, iar încrederea că îți este acordată întreaga atenție este maximă.

Prin pregătirea de specialitate și achiziția recentă de aparatură medicală performantă, nivelul de investigații și cel terapeutic au crescut foarte mult.

Centrul de Medicină Navală are deja o tradiție și o recunoaștere a competenței profesionale în domeniul expertizei medico-militare a personalului ambarcat și a celui cu activități în hiperbarism, pentru asigurarea medicală a scufundărilor și a misiunilor personalului din Forțele Navale, sau a celui cu care sunt încheiate contracte de prestări de servicii (expertiza medicală, controale medicale periodice, diverse examinări medicale cu indicații curative).

Centrul de Medicină Navală desfășoară următoarele activități specifice:

Foto: Cristian Vlăsceanu

Colonel medic Daniel Mirică.

Investigații în laboratorul de audiometrie.

Foto: Cristian Vlăsceanu

Aspect din laboratorul de fizioterapie.

Lucrul analizelor de sânge

asistența medicală specializată prin intermediul medicilor specialiști; servicii de asistență stomatologică; asistența medicală în boli profesionale, în locuri de muncă cu risc crescut și în caz de accidente de muncă; expertiza medico-militară și psihologică a personalului militar în principal pentru stabilirea aptitudinii de scufundare și de îmbarcare; eliberarea medicamentelor necesare tratamentului ambulatoriu în baza rețetelor prescrise de către medicii rețelei, prin intermediul farmaciei proprii; asigurarea cu medicamente și materiale sanitar-farmaceutice a unităților subordonate Statului Major al Forțelor Navale; asistența medicală preventivă și profilactică; activități de cercetare științifică medicală; organizarea și desfășurarea Programului de Studii Complementare în Medicina Hiperbară, periodic, anual sau bianual. De asemenea, Centrul de Medicină Navală organizează diverse forme de pregătire medicală continuă a personalului medical și paramedical a personalului implicat în asigurarea medicală a activităților de scufundare sau de îmbarcare din diferite ministere și organizează programe de educație pentru sănătate a întregului personal din cadrul Forțelor Navale și a personalului din diferite ministere pe bază de convenții, aderare la asociații sau fundații de profil medical.

Putem afirma că Centrul de Medicină Navală a cunoscut un salt calitativ important sub comanda noului comandant coroborat cu desfășurarea activității într-un spațiu adecvat, cu buni profesioniști și având o dotare tehnică de calitate.

Le dorim mult succes domnului colonel medic Daniel Mirică și echipei sale în realizarea obiectivelor propuse, iar noi vom continua să vă prezentăm noutățile care vor apărea la nivelul acestei structuri din Forțele Navale.

Test de efort

Foto: Cristian Vîsceanu

Explorări funcționale

Foto: Cristian Vîsceanu

Aspect din cabinetul O.R.L.

Foto: Cristian Vîsceanu

Aspect din cabinetul stomatologic

Foto: Cristian Vîsceanu

Academia Navală „Mircea cel Bătrân”

Beneficiar și furnizor de educație și formare
maritimă în spațiul european de învățământ superior

Olivia BUCIOACĂ

Începuturile participării Academiei Navale „Mircea cel Bătrân” la Programul Erasmus au avut loc în anul 2006, când instituției i-a fost acordată Carta universitară Erasmus. Până în prezent academia navală a derulat, mai multe mobilități de studenți la universități și companii europene.

În perioada 1 octombrie 2013-7 februarie 2014, alături de studenții români de la Facultatea de Navigație și Management Naval, opt studenți de la Universitatea Maritimă Piri Reis din Istanbul, Turcia au studiat, în cadrul Programului Erasmus, primul semestru al anului al II-lea la Academia Navală „Mircea cel Bătrân”. Trei studenți au urmat cursurile programului de studiu *Navigație și transport maritim și fluvial*, și alți cinci cursurile programului de studiu *Inginerie marină*.

De asemenea, patru studenți ai Academiei Navale, din anul al III-lea, de la specializările navigație și transport naval și electromecanică navală, Facultatea de Navigație și Management Naval, au urmat cursurile, timp de un semestru, la Universitatea Maritimă Piri Reis din Istanbul. În luna februarie, studenții au susținut șapte examene în limba engleză pe durata a două săptămâni. Cum a fost sesiunea de la Universitatea Maritimă Piri Reis, dar și diferențele față de examenele de la Academia Navală „Mircea cel Bătrân” ne-a spus studentul Alexandru Băcioiu: „Sesiunea în limba engleză nu este ușoară, dar totuși experiența prin mobilitatea Erasmus mi-a dezvoltat abilitățile de comunicare în limba engleză. Experiența din Istanbul va fi unică pentru mine și îmi va dezvolta abilitățile de navigator. Sistemul este diferit, deoarece se aplică sistemul american de notare cu litere, dar experiența mă va ajuta pe viitor. Mă pot lăuda cu faptul că la navigație electronică am obținut nota 10. Și colegii mei s-au descurcat foarte bine obținând note de 9 și 10 și sperăm că ne vom întoarce cu o medie de peste 9, cum de altfel am avut și anul trecut în academie”.

La jumătatea lunii februarie, studenții au revenit în țară cu rezultate foarte bune. Sesiunea s-a încheiat, dar Programul de mobilități Erasmus continuă la Academia Navală „Mircea cel Bătrân”. În semestrul

al II-lea alți doi studenți de la Universitatea Maritimă Piri Reis vor urma cursurile la Academia Navală „Mircea cel Bătrân”, urmând ca în anul universitar viitor numărul studenților invitați să crească.

Cât de importante sunt aceste mobilități de studenți și de profesori? Comandorul conf. univ. dr. ing. Octavian Tarabuță, prorector pentru programe și relații internaționale la Academia Navală „Mircea cel Bătrân”: „*Prin programul Erasmus este facilitată foarte mult interoperabilitatea în domeniul educației și instruirii, în domeniul educației și formării, fapt care permite, de la începutul carierei viitorilor ofițeri de marină, fie militară sau civilă, să devină mai compatibili pe piața europeană a muncii sau pentru beneficiarii europeni din sistemele naționale de apărare. Importanța mobilităților de cadre didactice și de profesori este una fundamentală. În primul rând asigurarea calității procesului de educație și formare și de cercetare științifică nu se poate face fără internaționalizarea unei universități din U.E. Compatibilitatea programelor noastre de studii, nu are cum să crească decât prin contacte cu actorii europeni de pe scena educației și formării. Beneficiile Programului Erasmus se observă și în rândurile studenților considerați ca parteneri de educație ai cadrelor didactice din academia navală. Am constatat o emulație în ultimii trei, patru ani în rândul studenților, în ceea ce privește participarea lor la schimburile educaționale, atât de studiu, pe timpul unui semestru la o universitate parteneră, sau de practică la bordul navelor, deoarece ei au observat la antecesorii lor rezultatele bune atât pe plan profesional, cât și pe planul dezvoltării personale care au fost obținute pe timpul acestor plasamente. Contactul cu o altă cultură te face mai curios, te face mai motivat în a acumula cunoștințele teoretice și deprinderile practice necesare meseriei, dar în același timp îți crește încrederea proprie, îți demonstrează că tu ca student al academiei navale nu ești cu absolut nimic mai prejos colegului tău de la Academia Navală a Bulgariei sau de la Colegiul universitar din Alesund, Norvegia, astfel încât, motivația studentului se formează și încrederea crește pentru a aplica competențele necesare unei atât de frumoase meserii cum este cea în domeniul maritim*”.

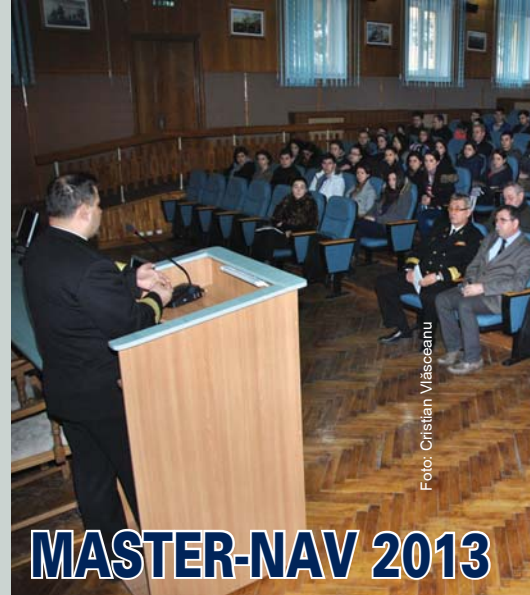

Foto: Cristian Vișceanu

MASTER-NAV 2013

Academia Navală „Mircea cel Bătrân” a organizat între 24 și 26 februarie a IV-a ediție a Sesiunii de Comunicări Științifice a Studenților Masteranzi, MASTER-NAV. La activitate au participat studenți masteranzi din Academia Navală „Mircea cel Bătrân” și universitățile de profil conștătene, amintim aici Universitățile „Ovidius” și „Andrei Șaguna” și Universitatea Maritimă Constanța. Au fost abordate teme din cele două secțiuni ale sesiunii: Inginerie navală și navigație - Științe nautice și Sisteme electromecanice, respectiv Inginerie și management, iar numărul lucrărilor a întrecut așteptările. „Numărul mare de lucrări pentru această sesiune, respectiv 46, demonstrează implicarea studenților masteranzi în această activitate, în cercetarea științifică din academia navală, precum și în finalizarea lucrărilor de dizertație. Această sesiune este regăsită în participarea studenților masteranzi în granturile de cercetare ale academiei navale și, de asemenea, în diseminarea rezultatelor lucrărilor de dizertație pe care le au de prezentat în viitorul foarte apropiat”, ne-a declarat comandorul conf. univ. dr. Virgil Ene-Voiculescu, locțiitor al comandantului pentru cercetare științifică la Academia Navală „Mircea cel Bătrân”.

Sesiunea de comunicări științifice a oferit studenților masteranzi posibilitatea de a-și expune realizările în domeniul lor de interes științific și de a cunoaște direcții noi de cercetare. Studentul masterand la academia navală, Adrian Cuseac, ne-a mărturisit emoțiile debutului. Pentru această sesiune a pregătit un proiect bilingv român-englez cu tema „Antrenarea ofițerului instructor pentru cadeti”, care face parte din lucrarea de dizertație pe care o va susține la sfârșitul studiilor de masterat. Despre sesiune, consideră că „este foarte importantă, deoarece putem transmite colegilor noștri informații pe care le-am dobândit în timpul acestor ani de studiu. Ei pot împărtăși experiențele noastre pe care le-am acumulat și la bordul navelor și pe care le putem expune în fața lor în cadrul acestei sesiuni”.

La încheierea lucrărilor, comisiile de evaluare au alcătuit un clasament și au fost acordate diplome pentru primele trei locuri, dar și diplome de participare. (O.B.)

Foto: Cristian Vlăscianu

O zi din sesiunea de examene

Olivia BUCIOACĂ

Cu toții ne aducem aminte de emoțiile sesiunii de examene. Pentru studenții militari ai Academiei Navale „Mircea cel Bătrân”, pentru că ei fac subiectul articolului de față, se pare că experiența și-a spus cuvântul, iar emoțiile aproape că au dispărut.

130 de studenți ai Facultății de Inginerie Marină din cei patru ani, ne referim aici la Marina Militară, au susținut, în perioada 27 ianuarie-14 februarie, examene scrise, orale, dar și probe practice, la cele două programe de studii: navigație, hidrografie și echipamente navale, respectiv electromecanică navală. Au fost trei săptămâni încărcate în care au trebuit să demonstreze cât de bine și-au însușit informațiile dobândite pe parcursul primului semestru. Am fost alături de ei într-una din zile și am încercat să luăm pulsul din sălile de examen. I-am surprins pe studenții anului III, specializarea electromecanică navală, disciplina motoare cu ardere internă, în timpul examenului, concentrați și preocupați să rezolve subiectele.

„Subiectele ne trec prin toată materia”, „Sper la un rezultat cât mai bun”, „Cred că este cel mai dificil examen pentru anul III” „Până la momentul de față nu a picat niciun coleg niciun examen” au fost doar câteva din impresiile studenților din timpul sesiunii de examene.

„Este una din materiile care pune bazele noastre ca electromecanici”, consideră studentul Marius George Ungureanu. Examenul nu este unul foarte dificil, atât timp cât studiul presupune muncă și efort susținut: „Subiectele ne trec prin toată materia. Sunt de o dificultate medie și se referă strict la tema de casă, la laboratoarele și cursurile pe care le-am studiat împreună cu domnul profesor. Sper la un rezultat cât mai bun, care să reflecte cât m-am pregătit.” Studiul și înțelegerea mecanismelor motorului cu ardere internă atrag după sine și obținerea notei 10 pentru studentul Ionuț Patrick Otti: „Subiectele sunt destul de dificile, trec prin toată materia, dar ar trebui să știm cu toții. Pregătirea pentru acest examen presupune învățarea motorului, citit mult, înțeles, scheme, diagrame. Sper la un rezultat cât mai bun, tind spre 10”.

Conf. univ. dr. ing. Corneliu Moroianu, profesor la disciplina motoare cu ardere internă, ne-a confirmat efortul pe care l-au depus studenții de-a lungul semestrului: „Examenul este un corolar al muncii pe care studenții de la secția militară la disciplina motoare cu ardere internă l-au susținut în decursul primului semestru. El vine să verifice cantitativ și calitativ cunoștințele pe care le-au asimilat în decursul celor trei luni și jumătate”.

Examenul a cuprins și o probă practică, în care studentul a trebuit să demonstreze că și-a însușit cunoștințele despre procesele care se desfășoară în interiorul motorului cu ardere internă, precum și instalațiile care îl deservește: „Etapa pe care o parcurgem este cea prin care trebuie să-mi dovedești că ceea ce ai făcut la laborator v-a rămas bine întipărit în minte și vom verifica posibilitatea de a lansa un motor cu o instalație de lansare cu aer comprimat”.

În același timp, studenții din anul al III-lea, de la specializarea navigație, hidrografie și echipamente navale, susțineau examenul la

Foto: Cristian Vlăscianu

Examen la „motoare cu ardere internă”

cinematică navală. Studentul Marius Ștefan Isclu: „Este un examen destul de dificil, dar datorită pregătirii pe parcursul primului semestru cred că o să promovăm cu toții. Este unul, dacă nu cel mai important examen din viitoarea noastră carieră. Suntem la cel de-al patrulea examen, mai avem unul singur la o materie pe care o considerăm destul de accesibilă și dacă vom trece acest examen, ne putem considera integraliști. Față de anul trecut a fost o sesiune mai ușoară atât datorită pregătirii noastre, cât și prin prisma materiilor. Pot să mă mândresc cu faptul că până la momentul de față nu a picat nici un coleg nici un examen, cea mai mică medie fiind 7”. Cu compasul pe hârtie, studenta Oana Blănariu trasa traiectoria exactă a navei din problemă. Rămăsese puțin în urmă și încerca să recupereze timpul pierdut: „M-am pregătit destul de mult pentru acest examen. Am lucrat multe probleme. Este cel mai dificil examen pentru anul III. Această materie o să ne reprezinte în viitor, deci este foarte interesantă”. Examenul este doar scris, însă „pe timpul seminariilor”, ne-a precizat comandorul dr. Ion Custură, profesor la disciplina cinematică navală, „am avut discuții și exerciții aplicative. Acum, practic, nu au altceva de făcut decât să pună pe hârtie ce au învățat”.

Și dacă studenții nu s-au grăbit să facă pronosticuri cu privire la rezultatul final de la examen, am aflat cum s-au descurcat, de la comandorul dr. Ion Custură: „Eu cred că o să se descurce bine. Cinematica navală este pâinea de mâncat pentru ofițerul de marină până când ajunge comandant de divizion și mai sus. Este un examen pentru care i-am pregătit de la început, ca fiind foarte important în cariera lor, și, chiar dacă au obținut note bune pe parcursul anului, sper să nu am surprize”.

15 zile, cinci examene și o săptămână de permisie. Aceasta a fost statistica sesiunii de iarnă de examene. Sesiunea s-a încheiat pe 14 februarie, iar sălile de curs au rămas goale. Studenții au plecat în permisia acordată de comandantul instituției de învățământ, în funcție de rezultatele obținute. Cei mai merituoși dintre ei s-au întors la cursuri după o săptămână.

Omul Anului 2013 în Forțele Navale

Statul Major al Forțelor Navale a organizat vineri, 28 februarie, festivitatea decernării premiilor celei de-a patra ediții a concursului „Omul Anului în Forțele Navale”. Acest concurs are ca obiectiv recompensarea valorii profesionale și manageriale a personalului militar și civil care a contribuit, în decursul unui an, la crearea unei imagini pozitive a instituției militare și la creșterea vizibilității structurilor din compunerea Statului Major al Forțelor Navale în societate, la nivel național, la nivelul Alianței sau în plan internațional. Distincția militară, cu denumirea onorifică „Omul Anului”, se acordă în urma desfășurării concursurilor organizate la toate nivelurile ierarhice din Forțele Navale. Peste 60 de concurenți s-au înscris în competiție în acest an.

Competiția este structurată pe nouă secțiuni astfel: „Imaginea și Vizibilitatea armatei române și a forțelor Navale”; „Instrucție și Luptă”; „Logistică și Infrastructură”; „Învățământ, Știință și Artă Militară Navală”; „Sănătate și Sport”; „Presă, Film și Literatură”;

„Istorie, Cultură și Tradiții Militare și Marinărești”; „Soldatul Universal”, „Marinărie și Matelotaj”.

Câștigătorii locului I, mai puțin de la secțiunea „Marinărie și Matelotaj”, vor participa la concursul „Omul Anului în Armata României”.

La secțiunea „Imaginea și Vizibilitatea Armatei și a Forțelor Navale”: locul I – căpitan-comandor Milu Zaharia; locul al II-lea – maior Radu-Laurențiu Prisecaru și locul al III-lea – maior Daniel-Călin Oaie.

La secțiunea „Instrucție și Luptă”: locul I – comandor Marian Marin; locul al II-lea – căpitan-comandor Adrian Siea; locul al III-lea – comandor Valentin Iacoblev.

La secțiunea „Logistică și Infrastructură”: locul I – căpitan-comandor Metin Omer; locul al II-lea – maior Victor-Florian Bicescu; locul al III-lea – locotenent-colonel Sebastian Dumitrache.

La secțiunea „Învățământ, Știință și Artă Militară Navală”: locul I – comandor conf. univ. dr. ing. Vasile Dobref; locul al II-lea – comandor dr. Adrian Filip;

locul al III-lea – comandor Marian Smarandache.

La secțiunea „Sănătate și Sport”: locul I – locotenent-colonel Paul-Gabi Sandu; locul al II-lea – căpitan-comandor Liviu Mercore; locul al III-lea – locotenent Iulian Anghel.

La secțiunea „Presă, Film și Literatură”: locul I – locotenent-colonel Corneliu-Ștefan Pavel; locul al II-lea – Pcc. Bogdan Dinu; locul al III-lea – Pcc. Nicoleta Cocos.

La secțiunea „Istorie, Cultură și Tradiții Militare și Marinărești”: locul I – locotenent-colonel dr. Cornel Ignat; locul al II-lea – comandor Vasile Chirilă; locul al III-lea – căpitan-comandor dr. Marian Tănase.

La secțiunea „Soldatul Universal”: locul I – locotenent-comandor Mihai Ghibu; locul al II-lea – caporal cls. a III-a Luciana Stuparu; locul al III-lea – căpitan Claudiu-Ion Vișan.

La secțiunea „Marinărie și Matelotaj”: locul I – Mm II Ion Costel; locul al II-lea – Mm II Ionuț Comună; locul al III-lea – caporal cls. a III-a Costel Mîndroi. (M.E.)

Burse la SMMMFN

Foto: Cosmin Orteșel

Sâmbătă, 25 ianuarie, Școala Militară de Maiștri Militari a Forțelor Navale a fost gazda unei activități organizată de Liga Maiștrilor Militari. Scopul acestui eveniment l-a constituit acordarea a două burse pentru doi elevi ai instituției, elevul Constantinescu Florin-Cosmin și elevul sergent Diaconu Dragoș. Cei doi elevi nominalizați să primească bursele au fost selecționați în urma rezultatelor obținute coroborate cu situația materială a elevilor. Bursele au constat în sume de bani, care au fost înmânate de comandantul Școlii Militare de Maiștri Militari, comandorul Marian Bardan. Cu siguranță, sumele de bani primite constituie un ajutor binevenit pentru cei doi elevi. Apreciam această inițiativă ca fiind una benefică pentru stimularea concurenței în rândul elevilor. (C.O.)

21 februarie a fost zi de sărbătoare pentru Direcția Hidrografică Maritimă (DHM) la împlinirea a 88 de ani de existență. Cu acest prilej, a fost organizat, la sediul instituției, un workshop cu tema *Hidrografia și științele mării*, la care au participat specialiști din domeniul cercetării marine din unități militare și instituții civile din țară.

Subiectele workshop-ului s-au adresat unei sfere extinse de activități maritime și portuare, precum producerea și comercializarea echipamentelor hidrografice, exploatarea maritime și portuare, ridicările hidrografice și cartografia marină, mediul științific universitar și proiectele de cercetare științifică. Lucrările prezentate, fie că au fost legate de hidrografie, în general, sau de o metodologie sau tehnologie inovatoare specifică, au avut ca scop maximizarea importanței personalului hidrograf, îmbunătățirea eficienței și calității vieții pe mare, precum și a siguranței navigației.

DHM își propune să continue tradițiile și misiunile instituției. Despre realizări și priorități, comandorul Vasile Necula, comandantul DHM: „În anul 2014 vom continua cu asigurarea hidrografică, cartografică și topogeodezică, atât pentru Forțele Navale, cât și pentru navele civile. Vom asigura semnalizarea maritimă pentru siguranța navigației pentru navele militare și civile. Vom perfecționa și moderniza în continuare farurile pe

care le avem în subordine, și le vom menține la un standard internațional. De asemenea, în urma măsurărilor care au fost executate în anul 2013 pe linie de hidrografie-topografie, DHM va întocmi documentele specifice de navigație, hărți marine actualizate, («Cartea farurilor», «Cartea pilot»), sisteme de semnalizare maritimă la Marea Neagră. Vom continua cu compensarea aparaturii de navigație a navelor din Forțele Navale și, la cerere, la nave comerciale. Tot în acest an intenționăm să continuăm procesul de modernizare al navei maritime hidrografice «Cpt. cdor. Al. Cătuneanu», navă care, credem noi, se va ridica la standardele internaționale». DHM se poate mândri

și cu realizarea și validarea de către IC-ENC (Centrul Internațional pentru Hărți Electronice de Navigație) a primei Hărți Electronice de Navigație (ENC) din România, reprezentând zona costieră de la Capul Tuzla la capul Midia. Aceasta este prima hartă electronică de navigație românească validată și acceptată pentru vânzare pe plan internațional, după ce la data de 24 aprilie 2012, România a devenit cel de-al 27-lea stat membru al IC-ENC. „Harta este foarte utilă, atât pentru navele din Forțele Navale, cât și pentru navele civile, este utilizată și a început să fie publicată pe piața internațională de către serviciul hidrografic englez”, ne-a declarat comandorul Vasile Necula. (O.B.)

55 de ani pentru vedetele fluviale

La data de 1 februarie, Divizionul 88 Vedete Fluviale, a împlinit 55 de ani de la înființare. Evenimentul a fost marcat printr-un ceremonial militar și religios care a avut loc în portul militar Brăila. La activitate au participat reprezentanți ai autorităților locale, comandanți de unități, reprezentanți ai

structurilor de conducere din Forțele Navale, cadre militare în rezervă și retragere, membri ai familiilor personalului unității. Comandorul Aurelian Popoiu, comandantul Divizionului 88 Vedete Fluviale: „Ne mândrim cu o experiență îndelungată în pregătirea de luptă pe fluviu, transmisă din generație în generație, nave fiabile, versatile, puțin cheltuitoare și în măsură să îndeplinească în condiții optime toate misiunile. Beneficiem de personal bine pregătit, motivat, cu dragoste față de vedetele fluviale. Vedetele fluviale constituie o adevărată rampă de lansare în cariera oricărui ofițer de marină”. Divizionul 88 Vedete Dragoare a fost înființat la Giurgiu pe 1 februarie 1959, având inițial în componere șase nave dragoare pe corp de lemn și un tanc fluvial. Între anii 1977 – 1978, vedetele dragoare pe corp de lemn au fost înlocuite cu o nouă generație de nave, din aluminiu. În cadrul amplului proces de restructurare a Forțelor Navale, în anul 2002 au fost desființate divizioanele de vedete dragoare fluviale și a fost înființat Divizionul de Vedete Fluviale cu sediul în Portul militar Brăila având în componere 12 nave, lebedele Dunării, cum mai sunt numite. În prezent, Divizionul 88 Vedete Fluviale, subordonat Comandamentului Flotei prin Serviciul Fluvial, este dislocat în garnizoanele Brăila și Tulcea. (M.E.)

Sărbătorirea Botezului Domnului la malul mării

„Este momentul plin de bucurie și de daruri, căci astăzi se sfințește firea noastră, împreună cu firea apelor și cu întreaga fire înconjurătoare. Este împlinirea sufletelor noastre pentru că toți ne umplem de lumină, de bucurie și sfințenie. Astăzi pământul și marea și-au împărțit bucuria lumii și lumea s-a umplut de veselie”.

Ca în fiecare an, pe 6 ianuarie, la Constanța, Forțele Navale au participat, alături de Biserica Ortodoxă Română, la sărbătorirea Botezului Domnului, Boboteaza. După oficierea slujbei de la Catedrala „Sfinții Apostoli Petru și Pavel”, militarii au însoțit procesiunea spre mare, pe faleza din dreptul Cazinoului, pentru încheierea Sfintei Liturghii, sfințirea Aghiasmei Mari. Tradiționalul ceremonial de aruncare în apa mării a celor trei cruci de lemn, a fost asigurat, și de această dată, de un echipaj de scafandri și două ambarcațiuni tip Bombard. Caporalul Alexandru Oprea, de

la Grupul Naval de Forțe pentru Operații Speciale, GNFOS, din cadrul Divizionului Nave Scafandri, a fost primul care a prins crucea de lemn. Dincolo de bucuria sufletului, pentru el acest ritual din care a ieșit învingător înseamnă, mai presus de toate, credință. La ceremonie, Forțele Navale au fost reprezentate de comandorul dr. Ion Custură, locțiitorul comandantului Flotei, comandanți de unități și ofițeri, scafandrii de la Divizionul Nave Scafandri și Muzica Militară a Forțelor Navale. An de an, sărbătoarea Bobotezei adună mii de constănțeni, anul acesta numărul lor fiind estimat de către Jandarmerie la peste 10.000 de oameni.

Înaltpreasfințitul Părinte Teodosie, arhiepiscopul Tomisului: „Nădăduim ca de fiecare dată când aruncăm crucile în mare, marea care reprezintă viața noastră, să ne aducă o viață mai tihnită. Dacă ar fi cum a fost marea astăzi, cu valuri mici, bun ar fi anul acesta”. (O.B.)

„Mica Unire” la malul mării

Foto: Cosmin Ocheghel

24 ianuarie rămâne o zi importantă pentru fiecare român. Este data la care s-a înfăptuit Unirea Principatelor Române, în anul 1859, la scurt timp

după numirea lui Alexandru Ioan Cuza ca domn al Moldovei și Țării Românești. Cunoscută ca Mica Unire, a reprezentat unificarea vechilor principate, Moldova

și Țara Românească, într-un Principat unit. Unirea Principatelor Române a fost sărbătorită de militarii din structurile Forțelor Navale în toate garnizoanele de Marină, prin simpozioane, concursuri tematice, ceremonialuri militare religioase și discursuri. La Constanța, Ziua Unirii s-a sărbătorit pe faleza din fața Comandamentului Flotei. La eveniment au participat, alături de constănțeni, prefectul județului Constanța, comandantul Flotei, comandorul dr. Tiberiu-Liviu Chodan, reprezentanți ai Ministerului Administrației și Internelor, Bisericii Ortodoxe Române, autorităților publice locale, comandanți de mari unități și unități, cadre militare active, în rezervă și retragere, veterani de război. În deschidere, profesorul univ. dr. Valentin Ciorbea a rememorat evenimentele care au condus la înfăptuirea Unirii, semnificația și însemnătatea actului istoric de la 1859. Ceremonialul s-a încheiat în acordurile Muzicii Militare a Forțelor Navale. (C.O.)

LA MULȚI ANI, DOMNULE AMIRAL CARAGEA!

Dr. Mariana PĂVĂLOIU
Academia Navală „Mircea cel Bătrân”

Dacă ar fi să-l definesc într-o propoziție pe domnul contraamiral de flotilă în retragere Mircea Caragea, veteran de război, aş spune *iubește viața la nebunie, cu bunele și relele ei!* Motto-ul ales de domnia sa este *Vive l'amour, vive la mer!*

S-a născut în miez de iarnă, 18 ianuarie, în anul 1919, în comuna Șelaru, județul Dâmbovița. Mama, Chiriachița Caragea, s-a ocupat îndeaproape de educația lui și a celor două surori mai mari. După absolvirea celor patru clase primare în satul natal, a luat drumul Craiovei, pentru a urma cursurile celui mai dur liceu militar din România de atunci. Firea lui veselă, optimistă l-a făcut să treacă mai ușor peste greutăți. Când a trebuit să aleagă arma, a optat pentru marină și a venit la Școala Navală „Mircea” din Constanța. Marea cu întinderile sale nețărmurate îi dădea senzația de libertate, de necuprins, după cei opt ani de cazarmă craioveană. Marea o iubește și o poartă în suflet de peste trei sferturi de veac, precum poartă și icoana Sfintei Maria, ocrotitoarea marinarilor. Școala Navală era situată la capătul drumului de fier, dar oferea perspectiva orizontului marin.

La finele primului an de studii (1939), a trăit bucuria împreună cu ceilalți camarazi, de a efectua un marș de instrucție, primul al nou intratei în serviciu nava-școală *Mircea*. Cele două luni de voiaj în jurul Mediteranei l-au călit,

l-au legat și mai mult de marinărie, de camarazi. De la *rândunică* mărilor pe care le-a străbătut s-au văzut mai întinse, mai albastre. Pe puntea lui *Mircea* și-a scris *jurnalul de bord*, dar și poezii. Clipocitul apei, aerul sărat, tangajul ori ruliul ușor, ce-l adormeau în fiecare seară în hamacul său le mai păstrează și acum în amintire, el cel rămas ultimul supraviețuitor!

La 10 mai 1940 a fost avansat la gradul de aspirant și repartizat ofițer cu artileria la bordul canonierei *Lt.comandor Eugeniu Stih*. În iunie 1941, ofițerul a fost mutat la bateria de coastă „Vulturul”, unde a luat parte la numeroase misiuni legate de apărarea navală și aeriană a portului și orașului Constanța. După un an, aspirantul Mircea Caragea a fost ambarcat la bordul distrugătorului *Mărăști*, cu care a luat parte la 11 misiuni de transport și convoiere în Marea Neagră. În toamna anului 1943 a mers la Școala de Aplicație, dar pentru scurt timp. Războiul purtat de navele românești în Marea Neagră cereau marinari, iar de experiența lui ca artilerist era nevoie la bordul distrugătorului *Regina Maria*, unde a fost numit director de tir. Aici a legat prietenii ce aveau să țină o viață cu Romeo Hagiac și Petrică Ionescu. Și tot pe *Maria* a învățat de la dr.Podoleanu să se roage și să creadă în rugăciune. Dar a venit sinistru zi de 5 septembrie 1944, când împreună cu întregul echipaj a fost obligat să părăsească nava. Au urmat trei ani în care a lucrat în unitățile Marinei Militare de la Dunăre, ori de la Mare. La 1 septembrie 1947 a fost trecut în rezervă în

Aspect de la aniversarea a 95 de ani.

mod abuziv. Visul de marinar se spulbera când nu împlinise 30 de ani. A urmat o perioadă dificilă, lucrând pe șantiere de construcții ca muncitor ipsisar. Talentul la desen l-a ajutat să fie încadrat ca grafician la Muzeul Satului „Dimitrie Gusti”, de unde s-a pensionat în anul 1982. Între timp, și-a întemeiat un cămin, iar soția Aurelia i-a dăruit trei copii – pe Maria, Felicia și Anton. Acum este bunicul a trei nepoți și străbunic.

La împlinirea superbe vârste de 95 de ani, i-au fost alături copiii, familia Marina și Șerban Samoilă, nepoți, membrii Careului Marinarilor „Căpitan - comandor Alexandru Dumbravă”. În ziua de 20 ianuarie, prin grija conducerii Statului Major al Forțelor Navale, a Academiei Navale „Mircea cel Bătrân”, Bazei Logistice Navale „Pontica”, a Flotei și a Clubului Amiralilor a fost sărbătorit și la Constanța. Impresionantul ceremonial militar a fost deschis de către cadetii Academiei Navale, iar finalul a fost tot unul sută la sută marinăresc, susținut de Muzica Reprezentativă a Forțelor Navale.

Revederea s-a propus a fi la centenar!

Comandor dr. **Marian MOȘNEAGU**
Serviciul Istoric al Armatei

Unicul fiu al Elenei și al povestitorului Ion Creangă s-a născut la 19 decembrie 1860, la Iași. După absolvirea Școlii primare de la Biserica „Treierarhi” din Iași, unde tatăl său fusese numit institutor cu doi ani înainte, a urmat cursurile Școlii Fiilor de Militari, fără ca gestul său - scrie George Călinescu - să aibă vreo legătură cu „vreo vocație ostășească”.

„Militar am fost pentru că așa a voit tata” - avea să conchidă fiul lui Creangă. Educația „spartană” la care îl supusesse tatăl, pentru că mama îi părăsise pe amândoi și atracția pentru uniformă cu nasturi aurii l-au făcut pe tânărul Constantin să fie mândru de noul său statut.

Deși nu împlinise vârsta majoratului, după absolvirea Școlii Fiilor de Militari din Iași, unde s-a clasificat al 14-lea din 29 de elevi, Constantin Creangă a plecat voluntar pe frontul româno-ruso-turc, stărnind îngrijorarea părintelui său care a apelat la junimistul Petre Carp ca să intervină pe lângă premierul I.C. Brătianu pentru a-l trimite acasă pe rebel.

S-a înscris la Școala Militară de Ofițeri de Infanterie și Cavalerie din București, clasându-se la finele anului I pe locul al 17-lea din 63 de elevi. Încheind cu succes examenul de absolvire, clasificat al 29-lea din 58 de absolvenți, în baza Înaltului Decret nr. 9078 din 7 iulie 1879 a fost înaintat la gradul de sublocotenent, fiind repartizat în Corpul Flotei.

Aspirantul Creangă

În 1879, Flotila se afla într-o fază incipientă, având un personal restrâns, respectiv doi locotenenți-colonei, 5 căpitani, 6 locotenenți, 12 sublocotenenți și 600 de sergenți, caporalii și soldați.

Coleg cu sublocotenentii Sebastian Eustațiu și Nicolae Barbieri și locotenentul Emanoil Koslinski, viitori amirali, Constantin Creangă și-a început cariera cu optimism. În aprecierea din noiembrie 1879, locotenent-colonelul Nicolae Dumitrescu Maican, comandantul Corpului Flotei și ctitorul Marinei Militare moderne sublinia: „Ofițer inteligent, tânăr încă și venit de curând în Flotilă, însă are dorința de a se instrui.

Poate deveni foarte bun ofițer fiind bine înzestrat pentru Flotilă. Purtare bună, ținută corectă”.

Acomodarea cu viața de cazarmă din Galați s-a dovedit a fi nu tocmai pe placul lui Creangă, evident din cauza comportamentului său libertin și nonconformist. După doar trei luni de serviciu la bordul canonierei *Fulgerul* a fost pedepsit de comandantul navei cu opt zile de arest pentru „neglijență repetată”.

După încă două luni i s-au administrat alte șase zile de arest, de către comandantul Corpului Flotei, pentru că ar fi „maltratat un soldat”.

Anul următor acesta a acumulat zece zile de arest cauzate de „ieșire din spital fără voie” (comandantul garnizoanei), „neglijență la serviciu” (comandantul Corpului), „neexecutare de ordin” sau „lipsă de la inspecția generală” (colonelul Barozi).

Destinul său a părut să se schimbe sub auspiciile unei misiuni externe deosebite. Astfel, prin Înalta Decizie Domnească nr. 6466 din 26 mai 1880 s-a aprobat depasarea unei comisii de specialitate, condusă de locotenent-colonelul Nicolae Dumitrescu-Maican pentru a recepționa noua canonieră comandată de guvernul român la Stabilimento Tecnico Triestino din Trieste (Austro-Ungaria). Fără îndoială, reputația și cunoștințele de limbă germană dobândite în adolescență de la M-me Braun au contat în cooptarea fiului ilustrului povestitor în această echipă, alături de căpitanul Mihail Drăghicescu, locotenentul Ilie Irimescu, sublocotenentii Alexandru Calotescu și Nicolae Barbieri, 3 salariați civili și 16 grade inferioare.

Străbătând cu succes Marea Mediterană în drum spre țară, canoniera - prima navă maritimă de luptă a României -, a primit numele *Grivița*, în amintirea faptelor de arme din Războiul de Independență. Nava avea un deplasament de 110 tone, o lungime de 23,8 metri, lățimea de 5,4 metri, pescajul de 1,80 metri și o viteză de 9 Nd, propulsia fiind mixtă, o mașină cu doi cilindri și un sistem de vele. Canoniera era înarmată inițial cu două tunuri Krupp calibru 90 mm, instalate în axul navei, la prova și la pupa, pe afete tip sanie.

Canoniera *Grivița* și-a început activitatea pe 25 august 1880, când a întreprins primul marș în apele Mării Negre, cu escale la Insula Șerpilor,

Sulina și Tulcea, avându-l la bord pe primul ministru I.C. Brătianu.

Exuberanța tinereții și spiritul de aventură i-au aprins dorința tânărului aspirant de a urma cursurile Academiei Navale din Brest. Visul său nu s-a putut îndeplini întrucât în notarea de serviciu pe anul 1880 locotenent-colonelul Maican constata: „Caracter ușurel, puțin serios, n-are conștiința datoriei, nu este pătruns de datorile ce incumbă unui ofițer, prea familiar cu soldații, n-are ținuta curată, face datorii pe care nu le poate plăti, trebuie totdeauna ținut de aproape, n-are viciuri”. Mai mult, soarta îi adusese și o altă decepție: tatăl s-a opus căsătoriei cu domnișoara Natalia, fiica madamei Cristodulo Alexandri, în pofida amenințării fiului că se va sinucide în caz de refuz.

Combatant în două campanii

După 1 an și 5 luni petrecuți în Marină, conform Înaltului Decret nr. 2694 din 24 noiembrie 1880, pe 1 decembrie 1880,

Canoniera Grivița.

sublocotenentul Constantin Creangă a fost trecut în arma infanterie iar pe 1 octombrie 1881, în arma geniu.

După concedii medicale repetate, la 16 ianuarie 1892 a demisionat din armată, spre nedumerirea șefilor și camarazilor săi, spre a se dedica afacerilor. Cu gradul de căpitan în rezervă a participat la cel de-Al Doilea Război Balcanic, fiind decorat cu Medalia „Avântul Țării” și înaintat la gradul de maior în rezervă, la 10 mai 1914.

În Războiul de Întregire a Neamului a comandat un batalion din Regimentul 83 Infanterie, la 15 octombrie 1917 fiind numit comandantul Regimentului 8 Vânători, partea sedentară.

Marcat de ororile războiului și de o suferință cronică de rinichi, maiorul Constantin Creangă s-a stins din viață la 1 aprilie 1918, la Spitalul „Sf. Spiridon” din Iași. A fost înmormântat la cimitirul „Eternitatea” din Iași, în vecinătatea tatălui său. Gradul de locotenent-colonel și Ordinul „Coroana României” clasa a V-a i-au fost acordate post-mortem. ■

Economist **Cristian RADU**

Plastic cu utilitate

Apărute în anii 1920 în Statele Unite ale Americii ca mijloc de plată pentru alimentarea cu combustibil în stațiile de benzină, cardurile din plastic au început să înlocuiască plata „cash” în tranzacții doar din anii 1970. În țara noastră au pătruns mult mai târziu, odată cu dezvoltarea așa-numitului segment de „retail banking” (banking pentru persoane fizice). Dacă, ocazional, se găseau posesori de carduri și în anii 1990, după Revoluție, aceștia erau de obicei directori de firme care aveau relații cu puținele bănci existente în acel moment. Populară în acea perioadă a fost Amex (American Express), astăzi mult mai puțin populară, dar mai exclusivistă, față de VISA și MASTERCARD.

Dezvoltarea segmentului de retail în România a pornit odată cu intrarea în noul mileniu, primii pași mai importanți fiind făcuți de bănci românești cu capital și acționariat străin. Cardurile, de diferite tipuri, s-au dezvoltat odată cu celelalte tipuri de produse și servicii bancare de retail, de exemplu operațiunile de cont curent, creditele de tip overdraft, pachetele de cont, internet banking, servicii sms etc.

Ce reprezintă?

O modalitate virtuală de portofel la purtător, oferind mai multă siguranță în gestionarea banilor, precum și o mai bună gospodărire a acestora. Evident, atât pentru retragerea banilor, cât și pentru efectuarea plăților cu ajutorul cardurilor, trebuie să existe o întreagă infrastructură de sucursale bancare, de ATM-uri (bancomate), și de aparate electronice pentru procesarea plăților la comercianți (folosite de exemplu în marile magazine în care vă compărați mâncarea și vreți să plătiți „cu cardul”).

Băncile din țară au intrat relativ timid pe piața de retail datorită costurilor mari necesitate de o astfel de infrastructură extinsă (acoperirea întregii țări și un număr mare de bancomate reclamă existența unui număr mare de sucursale, cu un număr mare de angajați care să gestioneze relațiile cu clienții din fiecare zonă/regiune/oraș) și de marjele mici de profit. Când au realizat că se pot câștiga bani frumoși, că tot mai multe firme din țară au început să semneze convenții de salarii și tot mai mulți angajați să-și primească salariile în conturi deschise la bancă, au înțeles oportunitățile de dezvoltare și au investit în infrastructura informatică, în rețele de sucursale și în oameni.

Debit sau credit?

Greu de răspuns. Depinde de ceea ce dorim să realizăm. Cardul de debit este de obicei atașat unui cont curent și se alimentează cu banii pe care îi avem disponibili în acel cont (de ex. contul de salariu). Cu el veți putea depăși suma disponibilă folosind acest card, decât în situația în care vi se aprobă și un overdraft (depășit de cont) de către banca respectivă. Cardul de credit, pe de altă parte, presupune din start folosirea banilor băncii, până într-o limită stabilită de aceasta. Astfel, chiar dacă nu aveți nicio sumă disponibilă pe contul curent, puteți efectua plăți sau retrageri de numerar de la bancomate cu un astfel de card de credit.

De reținut că, pentru cardurile de credit există de obicei o perioadă de grație, mergând de la 20 de zile calendaristice până la 55 de zile, perioadă în care nu vi se va percepe dobândă pentru sumele folosite pentru plăți la comercianți. Dacă retrageți bani de la un bancomat de pe cardul de credit este posibil să

aveți de plată o dobândă usturătoare chiar de a doua zi. Verificați cu banca toate aceste detalii, înainte de semnarea contractului pentru cardul de credit! Dobânda de plătit pentru plățile făcute (după expirarea perioadei de grație) este mult mai mare decât cea întâlnită pentru alte tipuri de credite, mergând de la 19% la 35% pe an sau chiar mai mult. De asemenea, banca vă va solicita și o sumă minimă de plată, de rambursat în fiecare lună, de obicei între 3 și 10%. Încercați să rambursați sumele folosite în intervalul perioadei de grație, pentru a nu plăti sume mari sub formă de dobânzi. Folosiți cardul pentru a vă plăti produsele și serviciile achiziționate la comercianți. În țara noastră și în multe state ale lumii, aceste tranzacții au comision zero pentru dumneavoastră.

Totodată, la achiziționarea unui card, fie de debit, fie de credit, parcurgeți atent detaliile costurilor aferente - comision de emisie, comision de administrare, taxă de înlocuire a cardului pierdut, comision de retragere bani de la bancomatele băncii respective, comision de retragere de la bancomatele altor bănci etc. Puteți compara și achiziționarea cardului ca atare sau „în pachet” cu alte servicii, de tip internet banking, notificare prin sms, ș.a.m.d.

Cum ne protejăm?

Cardul bancar, în special noile carduri cu cip inteligent, sunt instrumente mult mai potrivite pentru a lucra cu banii decât un portofel. Dacă vă este furat, cardul poate fi anulat cu un simplu telefon (notați-vă și țineți la îndemână numărul de telefon scris pe spatele cardului, acesta este numărul unui serviciu de tip call-center dedicat). Întrucât mulți folosim cardul pentru a retrage bani de la bancomat, merită să fim atenți la fanta prin care introducem cardul în bancomat (aici se amplasează de obicei dispozitive de copiere, numite „pisică” de către infractori), la orice obiect care nu pare a fi la locul său. În aceste situații întrerupeți retragerea și informați sucursala respectivă sau banca.

Pentru evitarea fraudelor pe internet, puteți solicita băncii să nu permită tranzacțiile în acest mediu sau să setați o limită de tranzacționare (de ex. nu mai mult de 50 de lei pe tranzacție, pe zi). În acest sens există alte produse pe care le puteți utiliza cu succes - exemplu cardurile preplătite pentru plăți pe internet sau conturile preplătite (tip Paypal). În restaurante, fiți siguri că aveți în fața ochilor, permanent, cardul dvs., pentru a evita orice încercare de copiere (skimming).

Principalele tipuri de carduri și de unde ne informăm asupra lor?

Cunoașteți deja siglele VISA, și MASTERCARD. Sunt practic peste tot, pe carduri, dar și la intrarea în magazine. VISA are variante de la cea mai simplă - VISA ELECTRON, la cele mai complexe, denumite „embosate” (cu caractere în relief) și cu cip inteligent. Există VISA CLASSIC, VISA GOLD, VISA PLATINUM, cu prețuri și servicii diferite.

MASTERCARD oferă și ea o variantă simplă - MAESTRO, dar și o gamă mai scumpă, inclusiv în rândul cardurilor de credit.

Pentru detalii asupra tipurilor de carduri și compararea prețurilor puteți apela la site-uri precum www.conso.ro sau la site-ul fiecărei bănci în parte. Oricum, înainte să semnați ceva faceți o vizită la bancă și discutați toate opțiunile!

Comandor Ioan Stoleru

Contraamiral de flotilă (rtr.)
Niculae ȘTEFAN

S-a născut la 4 august 1935, în orașul Focșani, jud. Vrancea, într-o familie modestă - tatăl, Neculai Stoleru, plutonier major de pionieri, luat prizonier în anul 1944, decedat într-un lagăr din U.R.S.S. iar mama, Ana, casnică. Rămas orfan, grație mamei sale, în condițiile anilor '45, a urmat și absolvit șapte clase elementare la Școala primară nr. 1 Focșani (1949) și Școala Medie Tehnică Ameliorații Agrosilvice Focșani, specialitatea tehnician agricultură (1955). Au fost trei frați care, prin educația lor, au fost studioși, modești, dovedindu-se buni ingineri în diferite instituții.

În anul 1953 a fost admis la Școala Militară Superioară de Marină Constanța, pe care a absolvit-o în 1957, acordându-i-se gradul de locotenent. După absolvirea Școlii Militare Superioare de Marină a îndeplinit funcțiile de ofițer secund pe stația de demagnetizare la Detașamentul 1118 Nave Auxiliare din Brigada 214 Nave, respectiv Baza 214 Maritimă, ajutor al șefului Biroului 6 la Baza 214 Maritimă, ofițer 3, respectiv ofițer 1 de legătură în Secția a 6-a a

Comandamentului Marinei Militare și ofițer de legătură în Biroul 6 la Divizia 42 Maritimă. După absolvirea Academiei Militare Tehnice, Secția Radioelectronică în anul 1968, a activat ca specialist transmisiuni și radiotehnic la Divizionul 19 Dragoare de Radă Mangalia, respectiv specialist radiotehnic la Divizionul 339 Vânătoare de Submarine din cadrul Diviziei 42 Maritime. Ulterior a fost promovat în Comandamentul Marinei Militare, unde a activat ca ajutor în Secția Control Exploatare și Îndrumare Atelier

în Direcția Tehnică a Marinei Militare. În perioada 1974-1978 a fost locțiitor tehnic al comandantului Centrului 243 Radioelectronic și Observare Constanța, apoi a fost locțiitor tehnic al comandantului, respectiv ofițer 1 cu activitatea tehnică și instruirea productivă la Liceul Militar de Marină „Alexandru Ioan Cuza” din Constanța. În 1978 a urmat Cursul de psihopedagogie și metodică cadre didactice și comandanți de subunități elevi. Începând cu 25 mai 1982 și până la pensionarea sa, la 25 aprilie 1990, a fost comandantul Centrului 243 Radioelectronic și Observare „Callatis” din Constanța.

Pe 4 mai 1958 s-a căsătorit cu Nastasia Simion, tehnician textilist la „Dobrogeana” Constanța. Au doi băieți, Neculai-Daniel și Răzvan, ambii ofițeri de marină. Ofițer destoinic, pasionat și devotat profesiei, pentru rezultatele obținute și performanțele înregistrate a fost distins cu Medalia „Meritul Militar” clasele a II-a (1962) și I (1967), Ordinul „Meritul Militar” clasele a III-a (1972), a II-a (1978) și I (1983), Medalia „A 30-a aniversare a Zilei Armatei” (1974) și Medalia comemorativă „A 40-a aniversare a R.S.R.” (1984).

Să-i fie țărâna ușoară!

Comandor ing. Dumitru Stelică

Comandor dr. **Marian MOȘNEAGU**
Serviciul Istoric al Armatei

Fiul Nicolitei și al lui Marin Dumitru, comandorul Dumitru Stelică s-a născut pe 2 februarie 1936, în comuna Malu Mare, județul Dolj.

A absolvit șapte clase elementare (1950), unsprezece clase medii militare de marină (1954), Școala Militară Superioară de Marină, specialitatea Artilerie (1958), Academia Militară, Facultatea Tehnică de Arme, Secția Armament (1970) și Cursul de perfecționare psihopedagogică (1977). A fost înaintat în gradul de locotenent (2 octombrie 1958), locotenent-major (30 decembrie 1961), căpitan-locotenent (30 decembrie 1968), maior (30 decembrie 1974), căpitan de rangul 2 (23 august 1980) și căpitan de rangul 1 (23 august 1987). A activat în calitate de comandant al Grupului Conducere Tragere pe distrugătorul-școală 1 din cadrul Brigăzii 214 Maritime (2 octombrie 1958- 5 aprilie 1960), ofițer secund pe dragoarele 6 (5 aprilie 1960-

14 iunie 1961) și 9 (14 iunie 1961-10 februarie 1964), respectiv comandantul dragorului 6 din Divizionul 19 Dragoare din cadrul Brigăzii 22 Dragaj (10 februarie-3 august 1964), șef Serviciu Tehnic la Divizionul 160 Artilerie de Coastă din cadrul Diviziei 42 Maritime (23 martie 1970-12 ianuarie 1971), locțiitor tehnic al comandantului și

șeful Serviciului Tehnic la Divizia 42 Maritimă (12 ianuarie 1971-20 noiembrie 1973), locțiitor tehnic al comandantului Divizionului 160 Artilerie de Coastă (20 noiembrie 1973-20 august 1977), locțiitor-șef la Catedra Navigație și Arme de Marină din cadrul Școlii Militare Maiștri de Marină (20 august 1977-28 iunie 1983), ofițer 1 cu exploatarea în Secția Reparații, Control Exploatare și Coordonare Ateliere din Direcția Tehnică de Înzestrare (28 iunie 1983-1 iulie 1984), respectiv șeful Biroului Exploatare în Secția Fabricații și Reparații din Direcția Tehnică de Înzestrare din cadrul Comandamentului Marinei Militare (1 iulie 1984-30 iulie 1993).

La 30 iulie 1993 a trecut în rezervă. A fost distins cu Medalia „Meritul Militar” clasele a II-a și I, Ordinele „Meritul Militar” clasele a III-a, a II-a și I, Medalia „25 de ani de la proclamarea Republicii” și Medalia „A XXX-a aniversare a Zilei Armatei R.S.R.”

Pe 27 decembrie 2013 a trecut în neființă.

Dumnezeu să-l odihnească!

În perioada 18-19 februarie, la Centrul de Conferințe al Forțelor Navale din incinta Bazei Logistice Navale „Pontica” s-a desfășurat convocarea de specialitate pe linie de informare și relații publice. La această activitate au participat toți responsabili cu activitatea de informare și relații publice, numiți sau prin cumul, din Forțele Navale. Activitatea a fost organizată de Compartimentul Informare și Relații publice a Statului Major al Forțelor Navale reprezentat de locotenent-colonelul Corneliu Pavel. La deschiderea manifestărilor a fost prezent comandorul Tiberiu-Liviu Chodan, comandantul Flotei. În alocuțiunea sa, acesta a accentuat importanța ofițerilor responsabili cu relațiile publice pentru promovarea unei imagini corecte a unităților pe care le reprezintă și a Forțelor Navale în ansamblu. Au mai participat la convocare reprezentanți ai Trustului de Presă al Armatei și ai Direcției Informare și Relații Publice a Ministerului Apărării Naționale. În cadrul discuțiilor au fost

Convocarea OIRP din Forțele Navale

analizate aspecte specifice domeniului relații publice, au fost prezentate principalele acțiuni pe care le vor întreprinde Forțele Navale în vederea promovării activității desfășurate de structurile componente în acest an și au fost identificate principalele dificultăți din activitatea de informare și relații publice. Convocarea OIRP din

Forțele Navale a fost de asemenea, o bună ocazie pentru cei prezenți de a se cunoaște, de a-și împărtăși experiențele din acest domeniu aparent simplu, dar în care orice greșală de gestionare a relației cu presa poate aduce mari prejudicii de imagine unității respective și Forțele Navale.

NAVĂ ȘCOALĂ

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
1											
2											
3											
4											
5											
6											
7											
8											
9											
10											
11											

Orizontal: 1) Navă de luptă, prevăzută cu cuirasă, dotată cu rachete și artilerie de calibru mijlociu și mare. 2) Dată – Fixează nava pe timp de furtună (pl.). 3) Navă – „Trinitrotoluen” – Feldmareșal austriac, care în 1799, a luptat sub comanda generalului rus Suvorov împotriva Franței (1738 - 1809). 4) Un tip indiferent – Frumoasa din port. 5) Bord în dreapta! – ... 6) Raită – În lasere! Râu în lakuția (Rusia). 7) Leat la canotaj! – ... 8) Una din fiicele zeului semit EL – Pavoazat de ZIUA MARINEI. 9) Vedetă – În grad de general! – Cel din palat! 10) Gradul cel mai înalt din ierarhia militară (pl.) – Ieșit din MARITIMĂ. 11) Aparțin nemților (fem.).

Vertical: 1) Puntea superioară a unei nave – Cușme! 2) Atol în arhipelagul Maldive (Ocean Indian) - Partea mai înaltă de la pupa navei. 3) Cursă... scurtată! – Întinderea mării. 4) În escală, la cargou! – Plumb (simbol) - Atracția lumii la mare. 5) Târâitul picioarelor – Sper! 6) Construi de nave la doi sau reparații – Crește din ARBORE. 7) Din lumea veche – Alba de scris. 8) Tcc! – Ambarcație sportivă cu un catarg – Floarea din... brigantină! 9) Trei cercuri! – Elastic vegetal. 10) Pseudonim al lui Radu D. Rosetti, publicist român – Secerat ca din... pușcă. 11) COLOANA INFINITULUI.

Dicționar: OTT, TIUN, ELAT, SME, RAA, RRTI.

Ion BRINDEA

Rezolvarea careului din numărul trecut, ÎN PAS CADENȚAT:

Orizontal: 1) COMPANIE - FA. 2) ALERGĂTOARE. 3) L – RAID - LIER. 4) ASC – IA - TA. 5) AF – TURTI - MA. 6) DELIR - MANAT. 7) ATACAT - COTE. 8) P – SALUTAR - N. 9) ORA – ENE - ONT. 10) SATE - EMISIE. 11) TC - OSTENIT.

Vertical: 1) CAL - ADAPOST. 2) OL – AFET - RAC. 3) MERS - LASAT. 4) PRACTICA - EO. 5) AGI – URALE - S. 6) NADIR - TUNET. 7) IT – ATM - TEME. 8) EOL – IACA - IN. 9) AIT - NOROSI. 10) FREEMAT - NIT. 11) AER - ATENTE.

Ochiul Flotei

▲ 6 ianuarie 2014, Catedrala „Sfinții Apostoli Petru și Pavel”, Constanța.
Marina și biserica! Aspect din timpul slujbei de sărbătorire a Botezului Domnului.

Foto: Cristian VLĂSCLEANU.

▼ 7 februarie 2014, Academia Navală „Mircea cel Bătrân”, Constanța.
Aspect din timpul examenului la cinematică navală al studenților
din anul III, de la specializarea navigație, hidrografie și echipamente navale.

Foto: Cristian VLĂSCLEANU

◀ 20 ianuarie 2014, Centrul de Conferințe al Forțelor Navale, Baza Logistică Navală „Pontica”, Constanța.

Contraamiralul de flotilă dr. Dan Hăulică, comandantul Bazei Logistice Navale „Pontica”, înmânează contraamiralului de flotilă (rtr) Mircea Caragea, din partea șefului SMFN, „Emblema de Onoare a Forțelor Navale”.

Foto: Cristian VLĂSCÉANU

▼ 8 ianuarie 2014, Portul Militar Constanța.

Aspect din timpul inspecției de front executate în cadrul festivității de deschidere a anului de instrucție.

Foto: Cristian VLĂSCÉANU

▼ 31 ianuarie 2014, Județul Tulcea.

Militarii Batalionului 307 Infanterie Marină acționând în sprijinul populației din județul Tulcea, afectate de ninsori.

Foto: BIM.

FORTELENAVALE ROMANE

